

Norske misjonærinstrukser

AV NILS E. BLOCH-HOELL

Det finnes tidligere ingen samlet oversikt over norske misjonærinstrukser. Det samme gjelder forresten grunnregler for norske misjonsorganisasjoner. Ingen av delene er således tatt med i Norsk Misjonsleksikon. —

Heller ikke NOTM er i stand til å bringe den *fullstendige* oversikten. Henvendelser har gått ut, opp til fire ganger, til hver norsk misjonsorganisasjon, men ikke alle har sendt inn alle de opplysninger som vi har bedt om. Men vi bygger i alle fall på fjorten forskjellige instruksjer. Nå er det klart at de mange norske støttemisjonselskaper, som Lærerinnenenes Misjonsforbund, Sykepleiernes Misjonsring og andre ikke har bruk for egne misjonærinstrukser. De lønner nok misjonærer og nasjonale misjons- eller kirkearbeidere, men sender dem ut gjennom andre selskaper. Under arbeidet med å samle og ordne de opplysninger som her legges frem er det blitt klart at både grunnregler og misjonærinstrukser i mange tilfeller enten er under revisjon eller ønskes revidert. Vi må imidlertid presentere instruksene slik som de nå foreligger. I noen tilfeller glir grunnregler og misjonærinstrukser over i hverandre. I slike tilfeller har vi trykt fellesstoffet under «Grunnregler for norske misjonselskaper». Som man vil se, er noen av instruksene meget utførlige, mens andre er svært knappe. Visse bestemmelser går igjen over alt. Det gjelder regler om fri ut- og hjemreise for misjonæren og hans familie, misjonærperiodens varighet (gjerne 4 år eller mindre), rett til (som regel minst fire ukers) ferie på misjonsfeltet, ferie etter hjemkomst og bestemmelser om økonomi og ansvarsforhold. (Misjonssambandet regner med misjonsperioder på fra 5½ til 7½ år.) Til de faste punkter hører også bestemmelser

om misjonærmøte eller årskonferanse og valg av tillits- eller tilsynsmann (feltsekretær).

Bare seks, altså et mindretall, av norske misjonærinstruksjoner gir anvisninger om hvorledes misjonæren skal forholde seg til *misjonslandets politikk*. De som tydelig uttaler seg om dette spørsmålet er Det Norske Misjonsselskap, Den Evangelisk Lutherske Frikirkens misjon, Orientmisjonen, Tibetmisjonen og Pinsevennenes ytre misjon. Metodistkirkens misjon har et mer indirekte utsagn. Det korteste og mest kategoriske utsagnet finner vi i § 15 i NMS's instruks: «Misjonærene må ikke delta i vedkommende lands politikk.» Det er her åpenbart ikke reflektert over om dette er mulig eller ikke. Vi kan tenke på misjonærens forhold til apartheidsystemet i Sør-Afrika. I en slik sak synes politisk nøytralitet og passivitet å være umulig. Pinsevennene gir mer detaljerte bestemmelser i § 16 i sine Retningslinjer. Misjonæren skal både ute og hjemme holde seg borte fra partipolitisk virksomhet og skal verken i foredrag eller i presseinnlegg gi uttrykk for politiske meninger. Misjonæren må være politisk nøytral. Ut fra mitt mangeårige kjennskap til norsk misjonsliv, både fotfolk og ledelse (bl. a. snart 30 års fremmøte i Norsk Misjonsråd) må jeg uttale som min overbevisning at bestemmelsene i NMS-instruksjonen og i pinsevennenes Retningslinjer stort sett dekker det norske misjonsfolks holdning i denne sak. Det er likevel tegn som tyder på at den yngre garde ser noe annerledes på saken, og at man, etter mitt syn med rette, setter spørsmålsteget ved både muligheten og ønskeligheten av misjonærens *totale* politiske nøytralitet. Nøytraliteten kan nå en grense. Frikirkens misjonærinstruks § 12, har en interessant tilføyelse til sitt påbud om partipolitisk nøytralitet: «Men dersom menneskeverd og personlig frihet krenkes, må enhver misjonær stå fritt til å handle etter sin samvittighet.» Jeg synes denne formuleringen på en fin måte gir uttrykk for at nøytralitetskravet må kunne brytes. Neppe noe norsk misjonsselskap vil være uenig i dette. Hovedsynspunktet i Tibetmisjonens utredning er at misjonæren er gjest i et fremmed land, og at han derfor må være varsom med å kritisere eller gripe inn i de lokale forhold. Dette må være riktig så lenge menneskeverd ikke krenkes. Metodistkirken er tilsynelatende den som går lengst i positiv holdning til en opinionsskapende virksomhet som kan få politisk karakter. I Metodistkirkens Misjonsselskaps utredning om «Tjenestens personlige og sosiale dimensjon», § 4 heter det bl. a.: «Vi forstår også vår tjeneste dit hen at vi skal arbeide for rett-

ferdighet og frihet for enkeltmennesker og alle folkeslag». I praksis vil selvsagt også Metodistkirkens utsendinger overlate misjonslandets partipolitikk til landets egne borgere.

Ellers bekrefter misjonærinstruksene det inntrykket som allerede grunnreglene gir, nemlig *at makten ligger i hjemmeledelsens hånd*. § 2 i NMS' instruks sier dette umisforståelig tydelig: «Misjonærene skal betrakte landsstyret og generalforsamlingen som øverste ledende og avgjørende autoritet både hjemme og ute på misjonsmarken.» Misjonsalliansen har en nesten likelydende bestemmelse, (§ 1). Og i tillegg til grunnregler for Norsk Luthersk Misjonssamband § 2 står det: «Misjonærenes øverste, ledende og avgjørende myndighet er Norsk Luthersk Misjonssambands generalforsamling og hovedstyre». Andre norske misjonsselskaper har lignende bestemmelser. Pinsevevnenne synes å stille sine misjonærer noe friere, noe som sikkert henger sammen med at deres hjemmearbeid ikke er så sterkt organisasjonsmessig utbygget. Misjonæren står ansvarlig overfor sin utsendermenighet. Bare på det økonomiske område er pinsevevnenne like nøye som andre. Prosjekter som medfører økonomiske forpliktelser må, selvsagt, forelegges utsendermenigheten til godkjennelse.

Norske misjonærinstruksjoner har ikke bare regler for økonomi og administrasjon. De gir uttrykk for et ganske enhetlig misjonærideal. Øverst står kravet om bekjennende kristen tro. Misjonssambandet uttrykker det slik: «*Hovedvilkåret* for å bli antatt som misjonær er personlig opplevelse av frelsen i Jesus Kristus og et bevisst kall til en gjerning i Guds rike.» De fleste misjonærinstruksjoner mangler en slik bestemmelse, men den er nok en stilltiende forutsetning for alt norsk misjonsarbeid.

Pinsevevnenes retningslinjer sier uttrykkelig at misjonærgjeringen skal betraktes som «en livsoppgave på feltet.» Dette har vært den rådende oppfatning i norsk misjon helt frem til de siste årene. Pinsevevnenne tar, som alle andre, hensyn til at en misjonærtjeneste kan bli avbrutt ved sykdom, krig eller ulykke. Det er ikke uvanlig at misjonærinstruksene fremhever at «misjonærene skal arbeide sammen i kjærlighet og legge vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd», som det heter i Frikirkens statutter. Men det er enda mer vanlig at det er regler for hvordan man skal takle mulige konflikter.

Ellers finnes også i flere instruksjoner en henvisning til at misjonsarbeidet tar sikte på menighetsdannelse og overdragelse av den

kirkelige menighet til den nasjonale kirke, nemlig når «forholdene på en misjonsmark finnes modne til det» (NMS). Det kan vel sies at instruksene jevnt over er nokså vage på dette punkt, og at også norsk misjon har funnet «forholdene på en misjonsmark modne» i seneste laget. Men det er lett å være etterpåkløkt. På mange felter var kirkelig demokrati tidligere utviklet på norske misjonsfelter enn i vår hjemlige kirke.

Instruks for Det Norske Misjonsselskaps misjonærer

§ 1.

Det Norske Misjonsselskaps utsendinger til misjonsmarken er selskapets misjonærer. I overensstemmelse med selskapets forhold til den norske evangelisk-lutherske kirke skal de også betrakte seg som denne kirkes sendebud. Samtidig er de tjenere i den kirke de får sitt virke i.

Som misjonærer skal de vie sin tid og interesse til løsning av misjonens og kirkens oppgave: Ved Guds nåde og i troskap mot Jesu befaling å grunnlegge, bygge opp og utbre Kristi kirke ved Ordets forkynnelse, sakramentenes forvaltning, undervisning og barmhjertighetsarbeid.

Dessuten skal enhver misjonær ha sin oppmerksomhet henvendt på å fremme folkeopplysningen og arbeide for folkets opplæring og sosiale fremgang.

§ 2.

Misjonærene skal betrakte landsstyret og generalforsamlingen som øverste ledende og avgjørende autoritet både hjemme og ute på misjonsmarken.

Men etter hvert som kirken på misjonsmarken organiseres og får instanser med bestemte myndighetsområder, godkjent av landsstyret, blir misjonærene underordnet disse instanser i de saker som ligger innenfor deres respektive myndighetsområder.

Og der hvor misjonærene stilles til disposisjon for en selvstendig kirke på misjonsmarken, er de i sin tjeneste i denne kirken forpliktet på dennes konstitusjon og underordnet dennes instanser.

Der hvor misjonærene har sitt virke i et organisk samarbeid mellom flere misjoner, er de på samme måte underordnet de instanser som er opprettet for å administrere dette samarbeidet.

§ 3.

I sitt arbeid skal misjonærene rette seg etter bestemmelsene i Grunnreglene for Det Norske Misjonsselskap § 4.

§ 4.

Hver anledning til å forkynne evangeliet må samvittighetsfullt utnyttes, og man må ikke la det bero med gudstjenester og møter, men benytte alle anledninger til også å tre den enkelte nær med frelsens budskap.

Forkynnelsen av Ordet må i innhold og form anlegges etter tilhørernes forutsetninger og fatteevne.

§ 5.

Ved dåpen opptas både barn og voksne i menigheten. Voksne dopes når de etter å være planmessig undervist og tilstrekkelig prøvd, gir vitnesbyrd om den

nødvendige kunnskap og oppriktig omvendelse, lengsel etter kirkens goder og villighet til å overta et voksent menighetslems rettigheter, plikter og ansvar.

Dåpen må ikke utsettes for lenge ved at man før dåpen vil kreve det som i virkeligheten er frukt av den. Den må heller ikke meddeles for snart uten den nødvendige undervisning og uten at en på forhånd har vitnesbyrd om alvorlig bot og ærlig kristen tro.

Menn som lever i polygami kan ikke ved dåpen opptas i menigheten.

Kvinner som lever i et polygamisk ekteskap, kan døpes dersom det ut fra de sosiale forhold viser seg umulig å få forbindelsen med den polygame ektefellen oppløst.

Barn døpes i regelen når begge foreldrene er kristne og ikke særegne grunner er imot. Er bare den ene av foreldrene kristen, kan barn døpes når den ikke-kristne ektefelle gir sitt samtykke til at dåpen foretas og at barnet blir oppdratt som kristen.

Er begge foreldrene hedninger, kan barn døpes dersom foreldrene ikke setter seg imot det, og foruten fadderne minst to pålitelige menighetslemmer påtar seg ansvaret for at barnet blir oppdratt som kristen og får kristendomsundervisning.

§ 6.

Forut for voksendåp går ordinært en planmessig undervisning av det omfang og den varighet som erfaring viser nødvendig. Opplæringen sikter på innføring i kristendommens grunnsannheter og, om mulig, så mye undervisning i lesning at dåpskandidaten kan forstå å lese sin bibel.

Undervisningen skal ikke bare gi kunnskaper, men særlig ta sikte på å føre katekumenene til en levende tilegning av den kristne tro og sedelære. Dåp uten forutgående undervisning foregår bare når det på den ene side foreligger vitnesbyrd om personlig tro på Jesus Kristus som Frelseren, og på den annen side ytre forhold gjør dåpen uoppsettelig (f. eks. nær forestående død).

§ 7.

Den nydøpte må være gjenstand for særskilt tilsyn og omsorg.

De barnedøpte skal ved planmessig undervisning innføres i kristendommens sannheter. Denne undervisning avsluttes med bekreftelse av dåpsloftet i den alder som selskapets styre bestemmer på grunnlag av forholdene på hver enkelt misjonsmark.

Voksendøpte får umiddelbart etter dåpen adgang til nattverden for ved dette sakrament å styrkes i kristen tro og liv.

Gjennom undervisning og formaning tilskynnes de til under selvprøvelse flittig å nyte nattverden.

§ 8.

Forut for hver altergang skal det så vidt mulig være en forberedelse av dem som ønsker å delta i den hellige handling.

I særlige tilfelle må presten samtale med den enkelte nattverd gjest før altergangen.

Ingen må gis adgang til Herrens bord dersom de lever i åpenbare synder.

§ 9.

Ekteskapsstiftelse foregår ordinært etter den borgerlige lov eller sedvane som gjelder på hver enkelt mark.

Kirkelig vielse anvendes bare når begge parter er kristne og dessuten lovgivningen gir adgang til det. Er ekteskap inngått på lovlig måte, kan paret få kirkelig velsignelse av ekteskapet dersom den ene eller begge er kristne.

For øvrig arbeider misjonærene for at ekteskapets hellighet og betydning skal bli levende erkjent.

§ 10.

De kirkelige handlinger skal utføres av en ordinert prest. Dog kan nøddåp utføres av et voksent menighetslem, hvis det for øvrig er tilstrekkelig grunn til å meddele dåp.

Blir den som har fått nøddåp i live, skal hans dåp senere stadfestes i menighetsforsamlingen, og nødvendig undervisning gis ham.

På den enkelte misjonsmark kan det treffes nærmere bestemmelser om at lekmenn også kan meddele nattverden.

Liknende ordning kan treffes også for jordfestelser.

§ 11.

Kirketukten vies særlig omsorg. Den utøves i overensstemmelse med de nytestamentlige prinsipper og de erfaringer den kristne kirke har gjort under tilbørlig hensyn til de særegne forhold på hver enkelt misjonsmark.

§ 12.

I hver menighet bør det opprettes søndagsskoler og om mulig dagskoler som først og fremst de kristne barn har adgang til, men hvor også ikke-kristne barn i størst mulig utstrekning kan mottas.

Skolene skal alltid være et redskap i evangeliets tjeneste. Kristendomsundervisningen og den personlige påvirkning til å ta imot kristendommen må derfor så vidt mulig få en fremtredende plass i skolens arbeid. Om mulig søker man også anledning til å gjøre en liknende innsats i statens skoler.

§ 13.

Så snart flere er blitt døpt, skal man, etter det apostologiske forbilde, snarest mulig organisere et menighetssamfunn blant dem og ha en særlig omsorg for at dette samfunn blir bevart og vokser.

Hedningekristne må derfor så snart skje kan søkes utdannet til menighetsarbeidere, så som prester, predikanter, lærere etc. Misjonæren må alltid ha for øye å veilede og oppmuntre de innfødte medarbeidere i deres virksomhet for å vinne sine landsmenn for evangeliet. De enkelte menigheter må stadig oppøves og tilskyntes til å bidra til sin utvikling, vekst og utbredelse.

Etter hvert som de innfødte kristne gjør fremskritt i erkjennelse og modenhet, bør de tas med på råd, både under det daglige arbeid og ved dannelsen av årlig sammentredende forsamlinger med det mål for øye å hjelpe fram den kirkelige selvstendighet og selvhjelpenhet.

Alt etter som de kirkelige organene med landsstyrets godkjenning overtar den kirkelige myndigheten på misjonsmarken, trer de lovene som disse organer vedtar, i stedet for tilsvarende bestemmelser vedtatt av misjonsinstansene.

§ 14.

Enhver misjonær skal føre de bøker som er bestemt for misjonsmarken. Dette gjelder ministerialbøker, for så vidt kirken ikke har overtatt ansvaret for disse, og regnskapsbøker og dagbok. Disse bøker må til enhver tid være ført à jour og skal være tilgjengelige for kirkens og misjonens tilsyn.

Misjonæren skal ved utgangen av hvert år utarbeide statistikk og årsberetning. Disse sendes inn til tilsyns mannen og ekspederes videre av ham til kirke og misjon etter gjeldende regler. Også bestyrerne av de forskjellige institusjoner skal føre de regnskapsbøker og andre bøker som er bestemt for institusjonene,

og på grunnlag av disse utarbeide statistikk og årsberetning ved utgangen av hvert år.

Misjonæren skal betrakte det som en del av sin misjonsoppgave å nære og øke misjonsinteressen i hjemlandet, og han skal derfor ha oppmerksomheten henvendt på å sende hjem til selskapet beretninger fra livet og arbeidet der ute.

Saker av administrativ art og andre meddelelser som misjonæren ønsker lagt fram for landsstyret, sendes regulært gjennom de overordnede instanser på misjonsmarken.

§ 15.

Misjonærene må ikke ta del i vedkommende lands politikk.

§ 16.

Misjonærer som arbeider på samme sted, skal betrakte seg og fremtre som menighet selv om enda ingen innfødt er opptatt i kirkesamfunnet. De skal omgås hverandre med oppriktig broderkjærlighet og bistå hverandre med råd og dåd.

På de steder, hvor det ved siden av det alminnelige misjonsarbeid også finnes institusjoner, må alt arbeid søkes knyttet sammen til et organisk hele, idet man alltid må huske på at Guds rikes vekst og fremgang er det felles mål for all misjonsvirksomhet.

§ 17.

Misjonærene må ikke uten videre trenge seg inn på et område som allerede er opptatt av et annet evangelisk misjonsselskap.

§ 18.

På enhver misjonsmark samles, om mulig, samtlige misjonærer som arbeider der, i regelen en gang årlig til en konferanse, som innehar den overste rådslående, besluttende og kontrollerende myndighet på misjonsmarken i alle saker som ikke er helt overdratt til kirken.

Konferansen samles til den tid og på det sted som misjonærene selv for hver gang bestemmer og åpnes med gudstjeneste med nattverd.

Konferansen rådslår om og avgjør alle saker som hører inn under dens myndighetsområde, og som landsstyret, et eventuelt forretningsutvalg, tilsynsmannen, den enkelte misjonær, eller andre instanser som har organisasjonsmessig adgang til det, forlanger behandlet av konferansen, særskilt slike som ikke kan regnes til de forefallende forretninger i distrikter eller institusjoner.

Minst halvparten av konferansekretsens stemmeberettigede medlemmer må være møtt fram for at konferansen kan konstitueres. Ved avstemninger må minst halvparten av de fremmøtte stemmeberettigede medlemmer være til stede for at beslutning kan fattes. Nykomne misjonærer har sete på den første konferanse de har anledning til å delta i, men oppnår ikke stemmerett før de har vært ett år i landet.

Landsstyret har under spesielle forhold og på nærmere motivert forslag fra vedkommende konferanse adgang til å la misjonærhustruer bli stemmeberettigede medlemmer av konferansen etter de samme regler som det øvrige misjonspersonale. På samme måte kan forholdes med pensjonerte misjonærer som oppholder seg på misjonsmarken.

Konferansen bestemmer selv sin forretningsorden og velger sin ordfører, varaordfører og sine referenter.

Beslutninger fattes med simpelt stemmeflertall. I tilfelle stemmelikhet, gjør ordførerens stemme utslaget. Avstemningene meddeles landsstyret. Dersom noen forlanger det, oppføres mindretallets navn. Fraværendes skriftlig innsendte vota kan kjennes gyldig med to tredjedels stemmeflertall. Konferansens beslutninger

er underkastet landsstyrets approbasjon. Dog kan en konferansebeslutning iverksettes straks under ansvar for landsstyret, når tvingende grunner er til stede og man forstår at misjonsarbeidet vil lide skade ved en utsettelse. I sådant tilfelle må både beslutningen og iverksettelsen vedtas av minst to tredjedeler av de stemmeberettigede.

Landsstyret kan bemyndige konferansen til å treffe den endelige avgjørelse i saker av mer løpende karakter angående konferansekretsens indre forhold. For denne ordningen treffes nærmere bestemmelser. Behandlingen av slike saker som konferansen kan fatte endelig avgjørelse i, skal refereres hjem for at landsstyret kan holdes underrettet.

Hvor størrelsen av en misjonsmark eller andre forhold gir grunn til det, kan den deles opp i flere konferansekreter. Myndighetsforholdet mellom kretsenes særkonferanser innbyrdes og mellom særkonferansene og en eventuell felleskonferanse for hele misjonsmarken bestemmes for hvert tilfelle av landsstyret etter at misjonsmarkens misjonærer har fremsatt forslag om det.

Hvor arbeidet på en misjonsmark drives i fellesskap av flere misjoner med en felles misjonærkonferanse som øverste myndighet på misjonsmarken, bestemmes denne konferanses forhold til Det Norske Misjonsselskap av landsstyret i samråd med de øvrige deltakende misjoner. På slike marker samles Det Norske Misjonsselskaps misjonærer minst en gang årlig til et rådsmøte, hvor de behandler de saker som ifølge overenskomst kan avgjøres direkte mellom selskapet og dets misjonærer. Rådsmøtets status fastsettes for hvert tilfelle av landsstyret etter at misjonsmarkens misjonærer har fremsatt forslag om det.

§ 19.

Konferansen velger en av misjonærene til å føre tilsyn med misjonsgjerningen. Likeså velges en vikar og en vikarsuppleant for det tilfelle at tilsynsmanntil eller vikar skulle bli hindret fra å utføre sitt embete.

Et eventuelt rådsmøte velger sin formann og nestformann.

Valgene må stadfestes av landsstyret.

Tilsynsmanntil, vikar og vikarsuppleant velges for en tid av fem år og kan gjenvelges.

Rådsmøtets formann og nestformann velges for to år og kan gjenvelges.

Bare med landsstyrets samtykke kan de valgte unnså seg for å ta imot valget. Det kan stemmes på en misjonær som er fraværende fra misjonsmarken, når man kan regne med at han vil vende tilbake til misjonsmarken i løpet av den periode valget gjelder.

Velges en lekmanntil tilsynsmanntilgjerningen, må det sørges for at han blir ordinert for han overtar sitt embete, dersom dette også omfatter det kirkelige tilsyn.

Valget av disse tillitsmenn skal være hemmelig. Stemmeberettigede misjonærer som er hjemme fra misjonsmarken, men som skal tilbake dit igjen, eller sådanne som på en eller annen måte er blitt forhindret fra å møte fram på konferansen (rådsmøtet) har også rett til å delta i valget. Dette skjer da på den måte at de i betimelig tid sender sine stemmesedler i lukket konvolutt til konferansen (rådsmøtet) for at de der kan legges i valgurnen sammen med de øvrige stemmesedlene.

I tilfelle av stemmelikhet mellom to misjonærer skal nytt valg foretas på et senere møte på samme konferanse (rådsmøte). Viser det seg at det fremdeles er stemmelikhet, avgjøres valget av landsstyret. – Dersom valg av noen av disse tillitsmenn ikke oppnår landsstyrets approbasjon, skal den som hadde vedkommende stilling da valget foregikk, fungere videre inntil nytt valg er avholdt og landsstyrets sanksjon oppnådd.

Så lenge det kirkelige tilsyn ikke er overtatt av kirken, er det tilsynsmannens

plikt å visitere distriktene og institusjonene minst en gang i løpet av tre år. Han skal gjøre seg kjent med hvordan misjonstjenesten blir utført, og med menighetens og misjonens tilstand i det hele: trøste, oppmuntre, påminne og tukte med Guds ord og gå misjonærene til hånd med råd og veiledning.

Det påligger tilsynsmannen (formannen) i tiden mellom konferansene (rådsmøtene) å representere konferansen (rådsmøtet), varetta administrasjonsanliggender, forberede og åpne konferansemøtene (rådsmøtene) og formidle misjonærenes korrespondanse med landsstyret. Likeledes skal han samarbeide med misjonærene for å få de fattede resolusjoner ført ut i livet. Han sammenkaller konferansemøtene (rådsmøtene), forelegger disse en oversikt over arbeidet i det forløpne år og sørger for at om mulig alle misjonærer minst en måned forut er gjort kjent med de saker konferansen (rådsmøtet) får å behandle.

Hvor ekstraordinære omstendigheter fordrer det og ingenting av misjonærenes skriftlige erklæringer ikke vil være tilstrekkelig, kan han sammenkalle misjonærene til en ekstraordinær konferanse (rådsmøte), dog ikke uten etter rådslagning med de nærmest boende misjonærer.

Med konferansens (rådsmøtets) samtykke skaffer tilsynsmannen (formannen) seg den assistanse som til enhver tid måtte trenge til visitas og kontorhjelpe etc.

§ 20.

Hvor selskapet ikke har ansatt egen forretningsfører, velger konferansen (rådsmøtet) en kasserer som har samme funksjonstid som tilsynsmannen (formannen), og som det påligger å føre misjonsmarkenes alminnelige regnskap. Uttellinger av misjonskassen utenfor det som er budsjettet, foregår bare etter tilsynsmannens (formannens) anvisning.

Kassereren forelegger årlig konferansen (rådsmøtet) sitt regnskap, som avsluttes den 31. desember, og sine bøker til gjennomsyn.

Regnskapet revideres når det er avsluttet, av de revisorer konferansen (rådsmøtet) har valgt. Både kassererens og de øvrige misjonærers regnskaper oversendes landsstyret i revidert stand og med tilsynsmannens (formannens) påtegning.

§ 21.

På misjonsmarker hvor det finnes ønskelig, kan det av og blant de stemmeberettigede medlemmer velges et forretningsutvalg.

Nærmere bestemmelser om dette utvalgs sammensetning, medlemstall, funksjonstid og myndighetsområde, dets forhold til administrasjonen hjemme og ute og de mulige forandringer som opprettelsen av et slikt utvalg vil medføre i tilsynsmannens arbeid, skal fastsettes av vedkommende konferanse og godkjennes av landsstyret.

§ 22.

I de konferansesekretser hvor selvstendighet og selvhjelp er så langt fremskredet at ansvaret for misjonsarbeidet for en del er overlatt de innfødte, åpnes det adgang for en konferanseordning med representanter også fra de stedlige menigheter (blandet konferanse), med misjonsmarkenes fulle selvstendigjørelse som mål.

Nærmere bestemmelser angående ordning av en sådan konferanse, dens forhold til selskapet hjemme og misjonærene og deres administrasjon, antallet av innfødte og utenlandske representanter, deres valg måte med videre, fastsettes på grunnlag av de innvunne erfaringer av misjonærkonferansen med landsstyrets godkjenning i samarbeid med de innfødte kristne og i overensstemmelse med de kirkelover og den menighetsordning som er vedtatt for misjonsmarken.

§ 23.

Når forholdene på en misjonsmark finnes modne til det, og det forstås å bli til kirkens beste, kan den kirkelige myndighet etter forslag fra misjonærkonferansen helt eller delvis overdras til kirken og dens organer.

Misjonens og misjonærenes forhold til kirken og dens administrasjon og senere forandringer i dette forhold ordnes ved avtale mellom kirke og misjon. Slike avtaler må ha landsstyrets godkjenning.

Hvis i en overgangstid tilsynsmannen samtidig har en administrativ stilling både i kirke og misjon, kan reglene for tilsynsmannsvalget i § 19 fravikes og en eventuell avvikende kirkelov tre i stedet. Bestemmelsene om valgmåten må godkjennes av landsstyret.

Også når misjonærene blir funksjonærer i kirken på misjonsmarken, må de alltid ha for øye den misjonerende oppgave: å fremme evangeliet blant hedningene i troskap mot Jesu befaling og å inspirere de nye kirker til fremrykking enten det er innenfor det området kirken har ansvar for, eller til mørke strøk utenfor, hvor det ikke er arbeid av evangeliserende art.

Hvordan kirken skal anlegge sitt misjonsarbeid, avgjøres av deres egne organer og instanser.

Samtidig må det gis plass til selskapets misjonsinnsats inntil kirken fullt ut kan makte sine misjonsforpliktelser.

§ 24.

Viser det seg at det er mangler ved en misjonærs arbeid eller liv, påligger det tilsynsmannen (formannen) å formane vedkommende til å rette på dette. Viser en sådan formaning seg fruktesløs, skal forholdet forelegges konferansen (rådsmøtet).

Skulle det oppstå uenighet mellom noen av misjonærene, og striden ikke kan bli bilagt i minnelighet, skal saken forelegges konferansen (rådsmøtet) til behandling.

På samme måte gås det fram om det er strid mellom tilsynsmannen (formannen) og noen av de andre misjonærer.

§ 25.

Uten konferansens eller tilsynsmannens samtykke må ingen misjonær uten tvungende grunn forlate sin misjonspost for lengre tidsrom enn en uke. Landsstyret fatter bestemmelser om årlige ferier for hver misjonsmark etter forslag fra konferansen.

§ 26.

Misjonærene har rett til hjemreise til Norge etter en periode på misjonsmarken hvis lengde fastsettes for hver misjonsmark av landsstyret. Varigheten av oppholdet i hjemlandet fastsettes likeledes av landsstyret.

Fordi misjonærene trenger åndelig og helsemessig fornyelse og selskapet trenger deres innsats i hjemmearbeidet for å fornye og øke misjonsinteressen, deles misjonærenes tid under hjemmeoppholdet mellom hvile og virksomhet for misjonen.

Søknader om lengre permisjon for studieøyemed o. l. må i alminnelighet være anbefalt av konferanse (rådsmøte) eller tilsynsman (formann) for å kunne behandles. Sådanne anbefalinger skal angi hvordan og i hvilken grad studiet vil tjene arbeidet på misjonsmarken.

§ 27.

Et misjonærutvalg har til oppgave å danne bindeledd mellom landsstyret og de hjemmeverende misjonærer.

Misjonærutvalget består av fem medlemmer med personlige varamenn best mulig fordelt på de forskjellige misjonsmarker.

De velges med alminnelig flertall av og blant de hjemmeværende misjonærer som til enhver tid lønnes av selskapet eller noen av dets kretser eller avdelinger. Dog er misjonærer som i stillings medfør deltar i landsstyret eller kretsstyrene ikke valgbare, og de har heller ikke stemmerett.

Misjonærutvalget behandler saker som vedrører de hjemmeværende misjonærs forhold og arbeid, og spørsmål som måtte bli oversendt fra landsstyret.

Saker av større rekkevidde forelegges av misjonærutvalget for alle stemmeberettigede misjonærer gjennom rundskriv.

Alle rundskriv og meddelelser fra misjonærutvalget til misjonærene sendes også til de pensjonerte misjonærer som bor i Norge. Men disse har ikke stemmerett i andre saker enn slike som har betydning for de pensjonerte.

Nærmere bestemmelser fastsettes av landsstyret etter forslag fra misjonærutvalget.

§ 28.

Misjonærene må ikke gifte seg uten landsstyrets samtykke.

§ 29.

Den gjensidige oppsigelsesfrist for selskapets misjonærer er seks måneder. Vil noen tre ut av selskapets tjeneste, må han melde dette til landsstyret ad forretningsmessig vei. (Cfr. § 14.)

Dersom en misjonær etter beslutning av selskapets myndigheter suspenderes fra sin tjeneste, har han å fratre sin stilling til den tid som landsstyret bestemmer. I tilfelle av at vedkommende må tre ut av selskapets tjeneste, får han lønn inntil han kommer i annet arbeid, dog ikke ut over oppsigelsesfristen. Dersom han og hans familie oppholder seg på misjonsmarken og reiser hjem, blir reisen godtgjort.

§ 30.

Når forholdene på en misjonsmark gjør det nødvendig, har landsstyret rett til å treffe bestemmelse om at en del av nærværende instruks for en tid helt eller delvis ikke skal gjelde, eller å fastsette særbestemmelser for den enkelte misjonsmark etter at misjonærkonferansen (rådsmøtet) har fremsatt forslag om dette.

Regler for Den Norske Israelmisjons arbeid i Israel

A. MISJONSFELT

§ 1.

Generelt

Nye misjonsmarker opptas etter vedtak av landsmøtet, jfr. grunnreglens § 12. Nye misjonsstasjoner opprettes etter vedtak i landsstyret, jfr. grunnreglene § 8 a.

§ 2.

I Israel

Den Norske Israelmisjon har misjonsvirksomhet i staten Israel. I og utfra byene Haifa og Tel Aviv/Jaffa drives menighets-, evangelisasjonsvirksomhet og bibelarbeid.

B. MISJONSPERSONALE

§ 3.

Definisjoner

I disse regler menes med *misjonær*, person som er utsendt for permanent tjeneste og innviet til misjonær, *misjonsprest*, ordinert teolog som er utsendt for permanent tjeneste som menighetsprest, *menighetsarbeider*, person utsendt for kontraktstid og av landsstyret gitt status som menighetsarbeider, *ettåring*, person utsendt for ett år for å gjøre praktisk arbeid på misjonsfeltet, *nasjonal arbeider*, israelsk medarbeider som ikke er gitt en særskilt status, *utsending*, alt personale ved stasjonen unntatt nasjonale arbeidere, *medarbeidere*, alt personale ved stasjonen.

I tvilstilfelle bestemmer landsstyret hvilken status den enkelte medarbeider skal ha.

§ 4.

Bekjennelsesplikt

Medarbeiderne plikter å lære i overensstemmelse med Den hellige skrift og Den lutherske bekjennelse, og avgir før utreisen skriftlig forpliktelse på det, jfr. grunnreglenes § 14 første ledd.

§ 5.

Ansettelsesvilkår

Enhver medarbeider er forpliktet på misjonens grunnregler og andre gjeldende bestemmelser.

Medarbeiderne ansettes på de vilkår som landsstyret eller generalsekretær i hvert enkelt tilfelle bestemmer. De plikter å finne seg i de forandringer som måtte bli gjort med hensyn til tjenesten.

§ 6.

Tjenesteveg

Henveldeiser fra medarbeiderne til landsstyret sendes gjennom stasjonsbestyrer/tilsynsmann, som gir uttalelse i saken, jfr. § 12.

§ 7.

Språkstudium

Før en utsending reiser til Israel skal han ha satt seg inn i ett av de språk som kan brukes som kontaktspråk i landet.

Etter sin ankomst til Israel skal utsendingen, etter landsstyrets nærmere bestemmelse, lære seg hebraisk (ivrit). Inntil 2 år på misjonsmarken bør settes av til hebraisk-studier. Språkstudiet bør fortrinnsvis foregå i nær kontakt med menighetsarbeidet.

Dersom det er ønskelig eller nødvendig vil utsendingen ha adgang til fortsatt språkstudium. Gjennomføringen av fortsatt språkstudium tas opp med landsstyret/generalsekretær.

§ 8.

Plassering

Utsendingenes plassering på misjonsmarken bestemmes av landsstyret etterat konferansen har uttalt seg.

Stasjonsbestyreren er ansvarlig for at nye medarbeidere får nødvendig innføring i sin tjeneste.

§ 9.

Hjemmeopphold, ferier og fritid

a. Misjonærer, misjonsprester og menighetsarbeidere skal normalt ha treårsperioder på misjonsfeltene. Mellom periodene skal det være hjemmeopphold på 6 måneder. Under hjemmeoppholdet vil misjonen være behjelpelig med å stille bolig til disposisjon.

Utsendingene kan, etter søknad til landsstyret, innvilges kortere hjemmeopphold oftere enn hvert tredje år.

Menighetsarbeidere kan engasjeres for kortere perioder enn 3 år, men vil da ikke ha rett til fri hjemreise for utløpet av perioden.

Under ordinære hjemmeopphold disponerer utsendingen halvparten av tiden til ferie. Resten av tiden står han til misjonens disposisjon for reisetjeneste e. l.

b. Medarbeidere, unntatt ettåringer, har rett til en måneds årlig ferie. Ferietiden disponerer arbeideren fritt.

c. Avvikling av hjemmeopphold og ferier skjer i forståelse med konferansen, slik at ikke alle stasjonsbestyrere og heller ikke alle arbeidere ved en stasjon er fraværende på samme tid.

d. Generalsekretæren gir nærmere bestemmelser om ferie for ettåringer.

e. Etter avtale og innen rimelighetens grenser dekker misjonen frakt og assuranse for utsendingenes bagasje under ut- og hjemreiser som skjer i forståelse med landsstyret. Toll for misjonærenes private bagasje er misjonen uvedkommende.

f. Medarbeiderne har i tillegg følgende årlige fridager: Tre dager ved jul, to dager ved påske, en dag ved pinse og to dager i forbindelse med sukkot og jom-kippur. Israels nasjonaldag kan tas som fridag dersom det ikke er til hinder for arbeidet.

§ 10.

Helseforhold

Utsendingene og deres familier skal en gang årlig undersøkes av lege. Stasjonsbestyreren har rett til å få seg forelagt resultatet av legeundersøkelse som foretas i Israel.

Misjonen dekker utgifter til lege og helt nødvendige medisiner, ordinert av lege til utsendingene og deres familier.

§ 11.

Boligforhold

a. Utsendingene får tjenestebolig som misjonen stiller til disposisjon. Boligene møbleres og utstyres av misjonen under hensyn til familiestørrelse og bruk.

b. Nyanskaffelser til boligene tas opp i stasjonens budsjettforslag.

c. Alt inventar i boligen registreres på lister som stasjonsbestyreren holder à jour. Utrangert inventar selges på gunstigste måte eller fjernes på andre måter som stasjonsbestyreren finner hensiktsmessig.

d. Medarbeider som disponerer tjenestebolig er ansvarlig for at denne holdes i fullverdig stand. Medarbeideren kan ikke uten landsstyrets samtykke foreta ominnredning, fremleie av hele eller del av boligen, eller annen bruk enn den er bestemt for. Under medarbeiderens fravær fra feltet disponeres boligen av misjonen og landsstyret f. eks. til bolig for andre medarbeidere.

C. ORGANISERING AV ARBEIDET PÅ MISJONSMARKEN

§ 12.

Landsmøtet og landsstyret

Misjonens landsstyre og landsmøte er øverste ledende autoritet såvel ute på misjonsmarken som hjemme, og alle medarbeidere plikter å rette seg etter vedtak i disse organer. Landsstyret fører tilsyn med arbeidet på misjonsfeltene.

Tilsynsmannen er landsstyrets representant overfor medarbeiderne i Israel. Stasjonsbestyreren er landsstyrets og tilsynsmannens representant på den enkelte misjonsstasjon.

§ 13.

Kompetansespørsmål og konfliktsituasjoner

Kompetansespørsmål mellom medarbeiderne avgjøres av tilsynsmann eller stasjonsbestyrer medmindre de mener spørsmålet bør forelegges for landsstyret.

I alvorlige konflikt-situasjoner eller om det skulle være mangler ved medarbeidernes liv og virke, tar tilsynsmannen saken opp med landsstyret.

§ 14.

Konferansen

a. Vår og høst møtes misjonærer, misjonsprester og menighetsarbeidere til konferanse. Disse arbeideres ektefeller er medlemmer av konferansen med fulle rettigheter.

Foruten vår og høst kan konferansen sammenkalles når to av dens medlemmer eller landsstyret krever det.

Tid og sted for konferansen bestemmes av dens medlemmer. Innkalling og sakspapirer sendes ut i så god tid at den enkelte har anledning å sette seg grundig inn i materialet på forhånd.

Vårens konferanse er årsmøte hvor de forskjellige valg foretas, medarbeidernes rapporter og regnskap gjennomgås og budsjett for neste år settes opp.

b. Konferansen behandler og gjør vedtak i saker som landsstyret, tilsynsmannen eller andre medarbeidere forelegger den.

Alle saker som behandles på konferansen skal innledes. Tilsynsmannen innleder de saker han ikke har overlatt til andre å innlede. Forslag som fremsettes på konferansen skal leveres skriftlig til ordstyreren.

c. Konferansen er beslutningsdyktig når halvparten av dens medlemmer er til stede.

Utsendinger som er medlemmer av konferansen, får stemmerett etter ett år i tjeneste på misjonsmarken.

d. Tilsynsmannen er konferansens ordstyrer.

§ 15.

Valg

a. Tilsynsmann velges på årsmøtet for tre år.

b. Årsmøtet velger en stedfortreder for tilsynsmannen for ett år.

c. Årsmøtet velger revisorer for stasjonsregnskapene.

d. Årsmøtet velger et medlem til den komité som avgjør hjelpesaker, jfr. § 28.

e. På hver konferanse velges referent.

§ 16.

Konferansens kompetanse

Konferansens kompetanse begrenses ved menighetens kompetanse og landsstyrets bestemmelsesrett.

Følgende saker krever landsstyrets godkjenning:

- a. Prinsippvedtak vedrørende misjonens egen og menighetens konstitusjon.
- b. Vedtak som medfører økonomiske forpliktelser for misjonen.
- c. Valg av tilsynsmann og tilsynsmannens stedfortreder.
- d. Plassering av utsendinger.
- e. Hjemmeopphold.
- f. Ansettelse, oppsigelse og plassering av nasjonale arbeidere.

§ 17.

Konferansens protokoll

a. På alle konferanser skal det settes opp protokoll over de saker som er behandlet. Store og viktige saker krever replikkreferat. Vedtakene må tydelig fremgå av protokollen.

b. Protokollen leses og vedtas av de tilstedværende før konferansen heves. Protokollen godkjennes ved at medlemmene undertegner.

c. Protokollen oppbevares ved misjonsstasjonene og ett eksemplar sendes landsstyret.

§ 18.

Austemning

a. Vedtak gjøres med alminnelig flertall. I tilfelle stemmelikhet gjør ordstyrerens stemme utslaget. De medlemmer som er uenig i vedtaket skal få sin begrunnelse og sitt navn oppgitt i protokollen.

b. Når et medlem på grunn av inhabilitet ikke deltar i behandlingen av en sak, skal det oppgis i protokollen.

c. Valg av tilsynsmann skjer hemmelig.

Hvis det ved valg av tilsynsmann ikke oppnås flertall for en kandidat, avgjøres valget av landsstyret. Stemmetallene oppgis i protokollen.

d. Nødsforanstaltninger som går ut over konferansens kompetanse, krever to tredjedels flertall for å kunne gjennomføres, jfr. § 29.

§ 19.

Rådslagning

Tilsynsmann og stasjonsbestyrer kan kalle sammen medarbeiderne eller grupper av disse til rådslagning når det er behov for det.

Slike rådslagningsmøter har ingen kompetanse, men kan ta opp saker som skal behandles på konferansen.

D. ARBEIDET PÅ MISJONSMARKEN

§ 20.

Ansvarsforhold

a. Tilsynsmannen er leder for misjonsarbeidet på hele feltet og utøver myndighet på landsstyrets og konferansens vegne.

b. Stasjonsbestyreren er ansvarlig for arbeidet på stasjonen. Han fordeler oppgavene på de enkelte medarbeidere som er knyttet til stasjonen.

c. Den enkelte medarbeider er ansvarlig for utførelsen av det arbeidet han er overlatt. Medarbeiderne fører dagsregister over sitt virke.

§ 21.

Årsrapport

Misjonærer, misjonsprester og menighetsarbeidere skal hvert år avlegge rapport om sitt virke. Rapporten utarbeides på grunnlag av dagsregister og forelleges konferansen (årsmøtet) og landsstyret.

Tilsynsmannen leverer til årsmøtet og landsstyret en sammenfattende rapport om virksomheten på hele misjonsfeltet.

§ 22.

Kirkebokføring

Kirkebøkene føres på norsk og engelsk. De kirkelige handlinger føres inn med nummer i den menighet hvor vedkommende menighetslem hører hjemme, og med blindnummer i den menighet handlingen er utført, dersom dette er en annen menighet.

§ 23.

Arkiv

a. Ved stasjonene skal det finnes arkiv over stasjonens korrespondanse og andre forhold som det er av betydning å oppbevare.

b. I arkivet oppbevares videre å jourført kirkebok, dagsregister, regnskapsbøker og fortegnelse over misjonens eiendeler.

c. Arkivsakene må oppbevares på betryggende måte så de ikke kommer uvedkommende i hende.

§ 24.

Forholdet til andre organisasjoner – samarbeid

a. Enhver medarbeider må legge vinn på å stå i et godt forhold til andre misjonsselskaper og institusjoner.

b. Organisert samarbeid med andre organisasjoner og kirkesamfunn og i mellomkirkelige organisasjoner må bare finne sted når landsstyrets godkjenning foreligger.

E. ØKONOMI

§ 25.

Budsjett

a. På sitt budsjett stiller landsstyret midler til rådighet for misjonsarbeidet i Israel. Landsstyrets budsjett settes opp på grunnlag av budsjettforslag fra misjonsstasjonene.

b. Medarbeiderne på stasjonen utarbeider forslag til budsjett for kommende år. Forslaget presenteres på årsmøtet av stasjonsbestyreren. Etter gjennomgåelse på årsmøtet sendes budsjettforslagene til landsstyret.

c. Stasjonenes budsjett settes opp etter retningslinjer utarbeidet av landsstyret eller generalsekretæren.

§ 26.

Regnskap

a. Stasjonsbestyreren er ansvarlig for stasjonens regnskap medmindre landsstyret har oppnevnt en annen.

b. Landsstyret oppnevner en regnskapsfører for stasjonen.

c. Regnskapet føres etter den kontoplan og de retningslinjer som bestemmes av landsstyret eller generalsekretæren.

d. Gaver som den enkelte misjonær mottar til videre formidling fra personer eller organisasjoner utenom Landsstyret går inn i stasjonens regnskap.

§ 27.

Revisjon

Hvert stasjonsregnskap revideres av en revisor som velges på årsmøtet. Revisorene utgjør en revisjonskomité som i forbindelse med årsregnskapet avgir en rapport om generelle og spesielle problemer i forbindelse med regnskapene. Denne rapport sendes landsstyret etterat den er blitt behandlet av årsmøtet.

F. DIAKONALT ARBEID

§ 28.

a. Diakonalt arbeid (hjelpesarbeid) bør utføres i menighetene i samsvar med de behov som er til stede, og de midler som en til enhver tid disponerer.

b. Alle hjelpesaker avgjøres av en komité bestående av stasjonsbestyrerne og et medlem valgt av årsmøtet. Denne komité leder det diakonale arbeid i menighetene og fordeler de midler som er til disposisjon.

c. Kopi av regnskaper for hjelpesarbeid og oversikt over midler til dette arbeidet sendes landsstyret.

G. FORHOLDSREGLER I KRISETIDER

§ 29.

I krisetider og nødssituasjoner kan konferansen med to tredjedels flertall gjøre vedtak som blir å betrakte som Den Norske Israelmisjons bestemmelser. Er det ikke mulig å kalle sammen konferansen, tilligger denne myndighet til å treffe ekstraordinære beslutninger tilsynsmannen.

H. FORANDRING I DISSE REGLER

§ 30.

Forandring i disse regler avgjøres av landsstyret etter forslag fra konferansen eller etter at saken har vært forelagt konferansen.

Instruks for Den norske Santalmisjons misjonærer

MISJONÆRPERIODENS LENGDE

1. Første periode på alle felter for *Den norske Santalmisjon* skal på grunn av språkstudier være 4 eller 6 år.
2. Etter første periode kan misjonærene velge mellom følgende alternativer:
 - a. 3 år og 9 mndr.s hjemmeopphold. Når skolesituasjonen for barn krever det, kan 1 års hjemmeopphold innvilges.
 - b. 4 år og 1 års hjemmeopphold for alle.
 - c. 6 år og 1 års hjemmeopphold med rett til 3 mndr.s kortere ferieopphold i Norge under perioden (fortrinnsvis etter 3 år).
 - d. Misjonærer med ektefelle og barn i hjemlandet har tjenesteperiode på 3 år og 9 mndr.s hjemmeopphold og på egen kostnad rett til 2 mndr.s sommerferie i hjemlandet hvert år.
3. Misjonærer må før hjemreise fra feltet avgjøre hvilke alternativ de ønsker å arbeide etter i neste periode. Dersom siste periode har vært 3 år, skal kommende periode være minst 4 år. Arbeidssituasjonen på feltet eller andre tungtveiende grunner gir feltet adgang til å fremme forslag for kretsstyret om endring av alternativ for den enkelte misjonær.
4. Med 4 års perioden kan misjonærene en gang i perioden etter samråd med misjonsmarkens ledelse ta sin ferie i Norge på egen kostnad. Ut over dette må ferieopphold i Norge godkjennes både av misjonsmarkens ledelse og landsstyret.
5. Ved hjemmeopphold etter 6 år skal misjonærene ha 3 mndr.s fri etter avreisedato fra feltet før de kan pålegges reiseoppdrag i hjemmearbeidet og 6 uker fri før dato for utreise til ny periode.

6. Ved hjemmeopphold etter 4 års periode skal misjonærene ha minimum 2 mndr.s fri etter avreisedato fra feltet før de kan pålegges oppdrag i hjemmearbeidet og 6 ukers fri før dato for utreise.
7. Etter 3 års periode på feltet skal misjonærene ha rett til 2 mndr.s fri etter avreisedato fra feltet og minimum 5 ukers fri før dato for utreise.
8. Hjemreisedato for ordinært hjemmeopphold skal være meddelt landsstyret minst 3 mndr. før avreise fra feltet.
9. Dersom en misjonær etter søknad anbefalt fra misjonsmarkens ledelse, får innvilget studiepermisjon under ordinært hjemmeopphold, skal hjemmeoppholdet kunne forlenges for å bevare kontakten mellom misjonærer og hjemmearbeidet.
10. Reglene vil ha en prøvetid på 6 år.

Instruks for Norsk Luthersk Misjonssambands misjonærer

I.

Instruks for misjonærene.

§ 1.

Misjonærene er skyldige til å arbeide sammen i freds- og kjærlighets ånd. Så langt sannheten tillater det, skal de gjøre seg all flid for å forebygge splid og uenighet, såvel innad som utad.

§ 2.

Det kreves av alle misjonærene at de med troskap skal skjøtte de oppgaver misjonen legger på dem, i samsvar med § 3 i tillegg til grunnreglene.

A. De skal sørge for:

1. at evangeliet blir rikelig forkynt, og at hedningene som vinnes, flittig blir undervist i Guds ord etter grunnreglens krav og nøye blir prøvd før de endelig ved dåp blir opptatt i menigheten.
 2. at de kristnes småbarn blir døpt og får en kristen oppdragelse og undervisning.
- B. Tilsynshavende misjonær skal føre tilsyn med stasjonens eiendom og foreta de nødvendige reparasjoner. Til dette disponeres et årlig beløp. Stilles det større krav, enten til nybygg eller utvidelser av stasjoner, skoler, kapeller e. l., må det sendes inn søknad med kostnadsoverslag til misjonsmarkens styre.
- C. En gang om måneden skal tilsynshavende ved hver stasjon kalle sammen alle misjonærene – også misjonærhustruer – til samtale om og bønn for arbeidet.
- D. Misjonærene ved samme stasjon skal dele arbeidet mellom seg etter innbyrdes overskonsomt og hjelpe hverandre med råd og veiledning.

§ 3.

Misjonærene må ikke uten tvingende grunn være borte fra sitt stasjonsdistrikt mer enn en uke uten tilsynsmannens eller styrets samtykke. På reiser for misjonen blir utgifter til skyss og nattelosji betalt av misjonens kasse.

Regler for bruk av misjonens biler, godtgjørelse for misjonens bruk av private biler og andre bestemmelser om reiseutgifter, utarbeides av styret på hver misjonsmark.

§ 4.

Hver stasjon og sjølstendig virksomhet skal ved kalenderårets slutt sende tilsynsmannen en skriftlig melding i 3 eksemplarer om arbeidet i året som gikk.

§ 5.

Hver stasjon og sjølstendig virksomhet fører nøyaktig regnskap over bevilgede penger. Dette regnskap føres i stasjonens regnskapsbøker, som blir misjonens eiendom. Ekstrakt av det årlige regnskap sendes i 2 eksemplarer sammen med regnskapsbøkene til årlig revisjon. Et eksemplar av ekstrakten sendes heim til hovedkassereren, det andre vedlegges kassererens arkiv på misjonsmarken.

Misjonærer som mottar private gaver til arbeidet, må også sende regnskap over disse til revisjonen.

På hver stasjon fører tilsynshavende ei dagbok, som viser arbeidets gang. Protokollen er misjonens eiendom.

§ 6.

For sin helbreds skyld har enhver misjonær rett til 4–5 ukers ferie hvert år etter nærmere bestemmelse av konferansen for vedkommende misjonsmark. Reisen til og fra feriestedet regnes ikke med i ferietiden. Tidspunktet for ferien avgjøres i samråd med tilsynsmannen – eventuelt styret.

§ 7.

Når misjonærene har oppholdt seg en arbeidsperiode på misjonsmarken, har de rett til å besøke heimlandet.

1. I Øst-Asia blir første periode $6\frac{1}{2}$ år, senere perioder $7\frac{1}{2}$ år.
2. På Afrika-feltene blir periodene $5\frac{1}{2}$ år. Tidspunkt og reiserute for heimreiser må bestemmes etter samråd med styret.

Misjonærer som måtte ønske å være på misjonsmarken utover den fastsatte tid, må årlig søke misjonsmarkens styre om tillatelse.

§ 8.

Under reiser til og fra heimlandet får misjonæren full lønn regnet etter heimregulativet, og har med familie fri reise og underhold. Dette gjelder også vordende misjonærhustruer. Under utreisen og språkstudiet får disse lønn som kvinnelige misjonærer. Under oppholdet i heimlandet lønnes misjonærene etter det regulativ som gjelder heime.

§ 9.

Hvis en misjonær forlater misjonens tjeneste innen utløpet av 3 år etter sin ankomst til misjonsmarken, skal han (hun) være forpliktet til å erstatte misjonen de utlegg den har hatt med vedkommendes utdanning, utrustning og utreise. Forlater han (hun) misjonen før 4 år er gått, erstattes halve beløpet, og før utløpet av 5 år, en fjerdedel. Senere faller alle krav bort.

Fritaking for erstatning kan skje i sykdomstilfelle som er legitimert ved legeerklæring, eller av andre grunner som konferansen godkjenner.

§ 10.

For å dyktiggjøre seg for arbeidet på misjonsmarken skal misjonærene studere landets språk etter den leseplan som misjonsmarkens styre vedtar.

§ 11.

Under oppholdet på misjonsmarken blir alle utgifter til lege, medisin og hospitalopphold for misjonærene og deres familier dekket av misjonen etter anvisning av lege. Dessuten får misjonærbarna vanlig tannbehandling fritt til de er 15 år.

§ 12.

For å ha stemmerett i konferansen må misjonærene ha oppholdt seg 2 år på misjonsmarken. Talerett har de derimot straks. Misjonærer som overføres fra en annen av våre misjonsmarker har stemmerett etter 1 års opphold på det nye felt. I spesielle tilfelle kan konferansen forkorte denne tidsfrist.

§ 13.

Misjonærene skal rette seg etter de regler som etter N. L. M.s pensjonskasses vedtekter til enhver tid gjelder om aldersgrense m. v. Når en misjonær kommer heim og ikke ønsker å reise ut igjen, går han ut av misjonens tjeneste når ferietiden er omme, hvis det ikke treffes annen avtale mellom Hovedstyret og vedkommende misjonær.

II.

Instruks for tilsynsmannen.

§ 14.

Tilsynsmannen skal med troskap skjøtte de oppgaver som er pålagt ham i grunnreglene og instruksene.

§ 15.

Tilsynsmannen skal sørge for at Hovedstyret til enhver tid er kjent med arbeidets gang på misjonsmarken. Han skal ta imot og svare på alle offisielle skriv. Kommer det særskilt viktige skriv, og besvarelsen av disse kan ha avgjørende betydning for arbeidet, skal man legge saken fram for styret. Ved årets slutt sender han årsmelding til Hovedstyret.

§ 16.

Tilsynsmannen skal passe nøye på at alle misjonens dokumenter og viktige skriv blir vedlagt misjonsmarkens arkiv.

§ 17.

Tilsynsmannen anviser alle regninger som vedkommer misjonen og alle bevilgede beløp til utbetaling ved kassereren av misjonens kasse.

§ 18.

Det påligger tilsynsmannen å føre tilsyn med arbeidet for å se etter at alt skjer i overensstemmelse med Guds ord, vår kirkes bekjennelse og bestemmelser som misjonen vedtar. Hvis det er mulig, bør han (eventuelt visetilsynsmannen) besøke stasjonene en gang om året. Han bør gjennomgå stasjonens dagbok og protokoller for eventuelle institusjoner på stedet, og holde til enhver tid fortegnelse over alle innfødte arbeidere i misjonens tjeneste. I tillegg til misjonærinstruksen kommer bestemmelser om misjonærkonferanse, tilsynsmenn osv.

TILLEGG

til grunnregler for Norsk Luthersk Misjonssamband om misjonærenes forhold på misjonsmarken.

§ 1.

Norsk Luthersk Misjonssambands utsendinger skal alltid betrakte seg som den evangelisk lutherske kirkes sendebud.

§ 2.

Misjonærenes øverste, ledende og avgjørende myndighet er Norsk Luthersk Misjonssambands generalforsamling og hovedstyre.

§ 3.

Misjonens mål er å danne kristne menigheter som tjener kristenlivets indre vekst og evangeliets videre utbredelse i folket.

§ 4.

Misjonærene skal forkynde evangeliet, virke for menighetsdannelse, og på enhver måte hjelpe misjonsmenigheten til åndelig og økonomisk selvstendighet. Kirketukt praktiseres etter Guds ord. Syndige, hedenske skikker motarbeides ved formaning og tukt, så de enkelte kristne og menigheten kan leve et liv som er evangeliet verdig. Misjonærene skal med villig broderlighet samarbeide med misjonsmarkens egne ledere og kristne arbeidere, avholde seg fra all politisk virksomhet og stille seg hensynsfull overfor andre misjonsselskapers arbeid og arbeidere i landet. De skal rette seg etter den instruks som til enhver tid gjelder for misjonærer.

§ 5.

Misjonærene skal i regelen en gang hvert år samles til en konferanse, som har den øverste, rådslående, besluttende og kontrollerende myndighet på misjonsmarken etter den instruks som til enhver tid gjelder for konferansen. Stemmerett i konferansen har alle misjonærer som har oppholdt seg to år på vedkommende misjonsmark.

§ 6.

Konferansen skal gjøre vedtak om hvordan den skal organiseres, og har i samsvar med grunnreglene den avgjørende myndighet i alt som vedkommer arbeidet på misjonsmarken. Vedtakene må godkjennes av hovedstyret. Konferansen har å rette seg etter den instruks som til enhver tid gjelder for den.

§ 7.

Konferansen velger misjonsmarkens styre. Det legger fram for konferansen årsmelding og rapport fra revisjonsnemnda. Årsregnskap sendes i revidert stand med bilag til hovedstyret.

§ 8.

Konferansen velger den mann som finnes best skikket, til å være tilsynsmann for misjonsmarken, og varamann for ham. Valget gjelder for 3 år og må stadfestes av hovedstyret.

§ 9.

Tilsynsmannen skal ha tilsyn med menighetene og misjonærenes arbeid og se etter at alt skjer i samsvar med Guds ord og vår kirkes bekjennelse. Han skal til enhver tid holde hovedstyret underrettet om arbeidets gang, og må rette seg etter den instruks som gjelder for ham.

§ 10.

Etterat presbyterier og synode er organisert, overtar disse ledelsen av menighetene på misjonsmarken. Misjonærenes forhold til kirken fastsettes i særskilt instruks.

§ 11.

Misjonærer må ha hovedstyrets samtykke til ekteskap.

§ 12.

For misjonærer gjelder en gjensidig oppsigelsesfrist på 6 – seks måneder.

Instruks for antakelse av misjonærer i Norsk Luthersk Misjonssamband

Hovedvilkåret for å bli antatt som misjonær er personlig opplevelse av frelsen i Jesus Kristus og et bevisst kall til en gjerning i Guds rike.

1. Misjonsskolen for menn

tar opp nytt kull hvert annet år. Nåværende plan forutsetter eksamen artium eller tilsvarende utdanning. Skolen er lagt opp med 4 års lesetid. Kontakt skolen direkte om plan og nødvendige opplysninger.

2. Misjonsskolen for kvinner

tar opp nytt kull hvert annet år. Nåværende plan forutsetter ferdig yrkesutdanning som f. eks. sykepleier, lærer, lektor, førskolelærer etc. Skolen er lagt opp med 1 års lesetid. Kontakt skolen direkte om plan og nødvendige opplysninger.

3. Etterutdanning

For menn som er ferdige med sin yrkesutdanning og er antatt som misjonærer, er det anledning til å søke om å få hospitere en tid ved misjonsskolen. Egen leseplan blir lagt opp for slike av lærerrådet.

4. Søknad om å bli antatt som misjonær

A. Søknaden skrives egenhendig (ikke på maskin).

- 1) Søknaden må gi nøyaktige opplysninger om fødested, dag, år og nøyaktig adresse. Den må også vise foreldrenes navn, alder, stilling og adresse.
- 2) En gjør rede for sin omvendelse og for grunnen til at en ønsker å bli antatt som misjonær.
- 3) Videre gir en opplysning om hvilke skoler og kurs en har gjennomgått, og om det er aktuelt, hva slags arbeid en har hatt.
- 4) Av særskilt interesse er det å få vite om søkeren har vært aktivt med i kristelig arbeid, hva slags arbeid og hvor. Om militærtjenesten, når eventuell innkallelse etc.

B. Med søknaden må følge:

- 1) Dåpsattest.
- 2) Vandelsattest om søkerens liv og vandel fra to personer (en av disse helst fra hjemstedet) i aktivt kristelig arbeid (vedlagt veiledning for slike attester).

- 3) Eksamensvitnesbyrd og andre attester fra skoler eller kurs en har gjennomgått. Har en attester fra arbeidsgivere, bør disse også sendes med.
- 4) Legeerklæring som ikke må være mer enn 3 mnd. gammel. Bruk vedlagte skjema.

C. *Søknaden stiles til Hovedstyret*

i Norsk Luthersk Misjonssamband, Grensen 19III, Oslo 1.

Søknad til Misjonsskolen

sendes til Misjonsskolens rektor, Fjellhaug Skoler, Sinsenv. 15, Oslo 5.

Så vil vi minne om at alle som søker ber Herren om villighet til å være i tjenesten der hvor han åpner veien, enten det blir heime eller ute. Ingen kjenner framtiden, verken for misjonens arbeidsforhold på de forskjellige misjonsmarker eller for den enkeltes muligheter i den felles tjeneste. «Jesus døde for alle, forat de som lever ikke lenger skal leve for seg selv, men for Han som er død og oppstanden for dem.»

Instruks for Den Norske Misjonsallianses misjonærer

1. Misjonærene skal betrakte Hovedstyret, Representantskapet og Landsrådet som øverste og avgjørende autoritet såvel hjemme som ute på misjonsmarken. Som misjonærer skal de vie sin tid til misjonens oppgaver: forkynnelse, undervisning og barmhjertighetsarbeid. Til oppgaven hører også nødvendig administrativt arbeid og opplysende og appellerende korrespondanse til misjonens organ.

2. Misjonærene er forpliktet til å arbeide sammen i freds- og kjærlighets ånd. Så langt sannheten tillater det, skal de gjøre seg all flid for å forebygge splid og uenighet, såvel innad som utad. Eventuelle klager vedrørende medarbeidere eller forhold på misjonsmarken skal ekspederes gjennom tilsynsmannen. Gjelder saken tilsynsmannen, ekspederes den via generalsekretæren til hovedstyret.

3. Misjonærene skal ved utreisen – så langt det er mulig ha klart for seg hva allianseprinsippet innebærer. Misjonærene skal ikke bare kunne samarbeide med alle misjonærer og misjoner som står på den apostoliske bekjennelses grunn, men må også avholde seg fra å misjonere på hverandre i den forstand at man under personlig kontakt åpent betviler hverandres kristendomssyn og åndelige status, gjør hverandre usikre og selvopptatte og presser hverandre til å skifte standpunkter. (Kfr. Gr.r. § 3.)

4. For å dyktiggjøre seg for arbeidet på misjonsmarken skal alle nye misjonærer studere landets språk etter den leseplan som misjonsmarkens styre vedtar.

5. Misjonærer som står i menighetsbyggende arbeid, må beflitte seg på å stå i det best mulige forhold til menighetens ledelse, forstander eller evangelist. Ved dannelse av menighet og bygging av kirke må det utarbeides og vedtas klare regler for fordelingen av myndighet, eiendomsforhold og gudstjenestepraksis, – regler som muliggjør en naturlig selvstendigjørelse av menighetene. Ønsker en menighet åpenbart å bryte med misjonæren og/eller misjonen, bør hverken misjonæren eller misjonærkonferansen ha den innstilling at bygning og menighet

må holdes for enhver pris. Vi er ikke satt til å befeste og bevare bygninger, men til å bygge menigheter. Oppløsningen av et slikt forhold må ikke få karakter av revolusjon, men av en overdragelse i korrekte, saklige former. Organisasjonsavtaler eller overdragelse av eiendommer må ikke finne sted før hovedstyret har behandlet saken.

6. Forut for voksendåp går ordinært en planmessig undervisning av det omfang og den varighet som erfaringen viser er nødvendig. Barn døpes etter kristne foreldres ønske. (Kfr. Gr.r. § 3.)

7. Under henvisning til ovenstående tilrås tilsynsmannen så vidt mulig å følge den regel at lutherske misjonærer avløses av lutherske kolleger, og at misjonærer med reformert syn på sakramentene, etterfølges av likesinnede. Dette gjelder bare når det er tale om menighetsbyggende arbeid, og gjøres av hensyn til menigheten.

8. Blir en misjonær nødt til å forlate en dåpsklasse p.g.a. sykdom eller hjemreise, og han for en kortere eller lengre periode ikke kan erstattes av vikar med samme grunnsyn, bør vikaren drive dåpsklassen som bibelgruppe inntil stasjonens faste betjening overtar, dersom han ikke kan føre dåpsundervisningen videre etter samme grunnsyn som klassen er opplært i.

9. Misjonærene må ikke uten tvingende grunn i lengre tid være borte fra sitt stasjonsdistrikt eller annet arbeidssted uten tilsynsmannens samtykke. På reiser for misjonen blir utgifter til skyss og natteløst betalt av misjonens kasse, men misjonærene bør alltid ha for øye ikke å påføre misjonen unødige utgifter. Regler for bruk av misjonens biler og andre bestemmelser om reiseutgifter, utarbeides av styret for hver misjonsmark.

10. For sin helbreds skyld har misjonærene rett til 4–5 ukers ferie hvert år etter nærmere bestemmelser av konferansen for vedkommende misjonsmark. Tidspunktet for ferien avgjøres i samråd med tilsynsmannen.

11. Hver stasjon og selvstendig virksomhet sender hvert år, fortrinnsvis ved kalenderårets utgang, tilsynsmannen en skriftlig melding i 2 eksemplarer om arbeidet i året som gikk. Opplysningene innarbeides i feltrapporten som sammen med samtlige særrapporter oversendes hovedstyret.

12. Hver stasjon og selvstendig virksomhet fører nøyaktig regnskap over bevilgede penger i stasjonens regnskapsbok, som er misjonens eiendom. Ekstrakt av det årlige regnskap sendes i 2 eksemplarer sammen med regnskapsbøkene til årlig revisjon. Ett eksemplar sendes hjem til hovedstyret, det andre vedlegges kasserens arkiv på misjonsmarken. På hver stasjon gjør tilsynshavende notater som viser arbeidets gang. Notatboken er misjonens eiendom.

13. Misjonærene tillates ikke uten hovedstyrets og tilsynsmannens godkjenning å henvende seg direkte til foreninger og enkeltpersoner i Norge for å få tilsendt pengemidler til dekning av spesielle utgifter av personlig art eller til innkjøp av bygninger og utstyr. Innsamling til spesielle formål må anbefales av misjonærkonferansen, godkjennes av hovedstyret og eventuelt offentliggjøres gjennom misjonens organ og andre publikasjoner. Misjonærene må i brev om saken til foreninger og personer i Norge, uttrykkelig gjøre oppmerksom på at eventuelle gaver til formålet må sendes inn gjennom hovedkontoret.

14. Misjonærene må vise varsomhet i valg av virkemidler for å stimulere interessen for såkalte «øremerkede gaver», og heller gå positivt inn for å unngå dette system. Misjonærene bør tilegne seg et helhetssyn på misjonens økonomi og helhjertet gå inn for å oppdra misjonsvennene til å ofre til misjonen som helhet.

15. Mottar den enkelte misjonær pengeforsendelser privat, må det sendes regnskap for disse til misjonsmarkens kasserer. Unntatt herfra er gaver med utvetydig personlig adresse, som julegaver, fødselsdagsgaver etc. Gaver som er beheftet med klausuler, må ikke mottas uten hovedstyrets godkjenning.

16. Misjonærene har ikke uten videre lov til å bygge privatbolig for direkte pengeforsendelser fra misjonsvenner. Unntaksvis kan privatbolig bygges hvis det er giverens uttrykkelige ønske, hvis misjonærkonferansen og hovedstyret med alminnelig flertall gir sin tillatelse, og hvis misjonæren underskriver en erklæring om at han ikke p.g.a. boligen vil nekte å flytte til annet arbeidssted, – og at boligen da tilfaller misjonen. Denne erklæring skal bevitnes av tilsynsmannen og oppbevares i misjonsfeltets arkiv. Gjenpart sendes hovedkontoret i Oslo.

17. Misjonæren kan bygge privatbolig for oppsparte eller arvede midler, hvis misjonærkonferansen og hovedstyret tillater det, og hvis misjonæren skriftlig erklærer at han ikke p.g.a. boligen vil nekte å skifte arbeidssted, og likeledes erklærer at Misjonsalliansen har forkjøpsrett etter takst ved salg.

18. Under oppholdet på misjonsmarken blir alle utgifter til lege, medisin og hospitalopphold for misjonærene og deres familier dekket av misjonen etter anvisning av lege. Alle misjonærer skal ha en årlig legek kontroll. Dessuten får misjonærbarna vanlig tannbehandling fritt til de er 15 år.

19. Når misjonærene har oppholdt seg en arbeidsperiode på feltet, har de rett til å besøke hjemlandet. Tidspunktet må bestemmes etter samråd med misjonsmarkens styre. Misjonærene er henvist til å nytte de kommunikasjonsmidler og den rute hjemmeledelsen bestemmer. I tilfelle misjonæren av forskjellige grunner ønsker å ta en omveg som fordyrer reisen i nevneverdig grad, må vedkommende betale differansen selv. Hvis omveger tas av helsemessige grunner eller for å skaffe misjonen verdifulle kontakter, kan hovedstyret gjøre unntak fra regelen.

20. Under reiser til og fra hjemlandet får misjonæren full lønn regnet etter hjemmeregulativet, og har med familie fri reise og underhold. Under oppholdet hjemme lønnes misjonæren etter hjemmeregulativ.

21. En misjonær må gi hovedstyret beskjed 6 mndr. før en event. fratredelse som misjonær. Hvis en misjonær forlater misjonens tjeneste innen utløpet av 3 år etter sin ankomst til misjonsmarken, er vedkommende forpliktet til å erstatte misjonen de utlegg den har hatt i samband med utdannelse, utrustning og utreise. Forlater vedkommende misjonen før 4 år er gått, erstattes halve beløpet, og før utløpet av 5 år, en fjerdedel. Fritakelse fra erstatning kan skje i sykdomstilfelle som er legitimert ved legeerklæring eller av andre grunner som hovedstyret godkjenner.

22. Hvis en misjonær ved hjemkomsten etter en eller flere perioder før oppnådd aldersgrense ikke ønsker å reise ut igjen, går vedkommende ut av misjonens tjeneste når ferietiden er omme, hvis det ikke treffes annen avtale mellom hovedstyret og vedkommende misjonær.

23. Varigheten av misjonærens opphold i hjemlandet fastsettes av hovedstyret. Fordi misjonæren trenger åndelig og helsemessig fornyelse, og misjonen på sin side trenger deres innsats i hjemmearbeidet for å nære og øke misjonskjærligheten, deles misjonærens tid under oppholdet mellom hvile og virksomhet for misjonen. Normalt bør hjemmeoppholdet begynne med to måneders fullstendig hvile. Deretter disponeres misjonæren av hovedstyret ved generalsekretær/landssekretær. Misjonærer som ønsker å ta seg annet arbeid etter hvileperioden, må ha tillatelse av hovedstyret, og må gi avkall på sin misjonærlønn i den tiden vedkommende har andre inntekter. Unntak kan gjøres når det er tale om kurser eller virksomhet som tas i den hensikt å komplettere kunnskaper og dyktiggjøre vedkommende for videre misjonsarbeid. Den siste måned før utreise skal være hviletid.

24. Søknader om lengre permisjon for studieøyemed o.l. må avgjøres av hovedstyret.

25. Misjonærer bør ikke inngå ekteskap før hovedstyret er blitt gjort kjent med saken og har gitt sitt samtykke.

26. Misjonærer bør ikke delta i organisert politisk virksomhet i misjonslandet.

INSTRUKS FOR MISJONÆRKONFERANSEN

1. Konferansen skal særlig behandle og gjøre vedtak i saker som angår de store utviklingslinjer i arbeidet på misjonsmarken i samsvar med grunnreglene, tillegget til disse og instruksene.

Følgende saker legges fram for konferansen:

- A. Alle lovgivnings-, prinsipp- og organisasjonsspørsmål.
- B. Utvidelse av misjonsfeltet.
- C. Samarbeid med andre misjoner.
- D. Samsenslåing av hovedstasjoner, oppretting eller nedlegging av selvstendig virksomhet.
- E. Overdragelse og salg av misjonens eiendom.
- F. Misjonsmarkens budsjett, ordnet og lagt fram av misjonsmarkens styre.
- G. Lønnsregulativ for innfødte medarbeidere.
- H. Misjonærens tjeneste utover aldersgrensen, ordning av skoler for misjonærbarna osv.

2. På hver misjonsmark samles misjonærene til konferanse minst én gang årlig, og årsmøte holdes i samband med konferansen.

For å ha stemmerett i konferansen må misjonærene ha oppholdt seg 2 år på misjonsmarken. Talerett har de derimot straks. Misjonærer som overføres fra en annen av våre misjonsmarker, har stemmerett etter 1 års opphold på det nye felt. I spesielle tilfelle kan konferansen forkorte denne tidsfrist.

Konferansen rådslår om og behandler alle saker som hører inn under dens myndighetsområde, eller som alle instanser som har lovlig adgang til det, forlanger behandlet. Minst halvparten av misjonærstyrken må være møtt fram for at konferansen kan konstitueres. Ved avstemninger må minst $\frac{2}{3}$ av deltakerne være tilstede forat bindende beslutning kan fattes. Eventuelle pensjonerte misjonærer som «nyter sitt otium» på misjonsmarken, skal normalt bare ha talerett. Hvis vedkommende uttrykkelig ønsker å få stemmerett, kan konferansen avgjøre spørsmålet ved avstemning.

Beslutninger treffes ved simpelt flertall. I tilfelle stemmelikhet gjør dirigen-
tens stemme utslaget. Avstemningsresultatene meddeles hovedstyret. Dersom
noen forlanger det, oppføres mindretallets navn. Fraværendes skriftlige votum
kan kjennes gyldig med to tredjedels stemmeflertall. Konferansens beslutninger
er underkastet hovedstyrets approbasjon. Hovedstyret kan bemyndige konferan-
sen å treffe endelige avgjørelser i saker av mer løpende karakter angående
konferanseområdets indre forhold.

3. Misjonærkonferansen velger hvert år tilsynsmann, visetilsynsmann, sekretær
og kasserer, som utgjør misjonsfeltets styre. Misjonens forskjellige arbeidsgrener
bør være representert. Forslag om gjenvalg ut over en arbeidsperiode må ha
hovedstyrets godkjenning på forhånd.

4. Valg av tilsynsmann og andre tillitsmenn foregår skriftlig. Dersom valget
ikke oppnår hovedstyrets godkjenning, fungerer den som hadde vervet da valget
foregikk, inntil nytt valg er foretatt og godkjent.

5. Hvis forholdene tilsier det, kan misjonærkonferansen fatte vedtak om at
våre menigheter (en eller flere) kan slutte seg til et nasjonalt, organisert kirke-
samfunn, eller at den kirkelige myndighet helt eller delvis kan overlates til den
stedlige menighets organer. Misjonens og misjonærenes fortsatte forhold til
menighet og kirkesamfunn ordnes ved avtale mellom kirke og misjon. Slike av-
taler må ha hovedstyrets godkjenning.

6. Misjonærkonferansen velger hvert tredje år én kvinne og én mann som be-
søker samtlige stasjoner og institusjoner, utarbeider en nøyaktig oversikt over
misjonærenes boligforhold og setter opp forslag til mest mulig ensartet standard.
Eventuelle ønskemål eller klager fra den enkelte misjonær tas med. En kopi av
oversikt og forslag sendes hovedstyret.

Statutter for Det Norske Misjonsforbund i Kongo

Misjonærene bør lese nøye igjennom disse statutter før de reiser ut til feltet.

A. MISJONSFELTET.

§ 1.

Det Norske Misjonsforbunds navn i Kongo er: La Mission Evangelique Norveg-
ienne, initialene M.E.N., offisielt går vi inn i Svenska Missionsförbundet og det
bærer initialene M.E.S. Misjonens telegramadresse til Norge er: Misjonsbladet,
Oslo. Telegramadressen til Kongo er: Evangelique, Brazzaville.

1. Arbeidet på feltet.

§ 2.

1. Det Norske Misjonsforbunds lovlige representant i Kongo (inntil videre
gjennom S.M.F.s representant) skal representere Det Norske Misjonsforbund,
og være dens talsmann overfor myndigheter, banker, handelshus og fremmede
misjonsselskap. I viktige saker skal han rådføre seg med misjonsrådet. Se § 11.
2. Ved årets begynnelse sender misjonærene rapport over det svundne års virk-
somhet hjem til forbundsstyret. En kopi sendes også feltsekretæren.

3. Årets regnskap avsluttes den 31. desember. Før den 1. mars skal ansvarlig misjonær på stasjonen sende misjonens representanter sammendrag av årets regnskaper etter at disse er blitt revidert av misjonærmøtets valgte revisor. Misjonens feltsekretær skal med en gang sende disse sammendrag til Det Norske Misjonsforbund, Oslo. Budsjett for feltet oppsettes i januarmøtet.
4. Viktige hendinger og erfaringer bør skrives kortfattet, men tydelig, i en på stasjonen alltid tilgjengelig dagbok. Alle slike notater skal signeres.
5. Er der flere misjonærer på stasjonen fordeles arbeidet etter samråd. Det samme gjelder bruken av misjonsforvaltningens midler.

§ 3.

Alle skriv som vedrører misjonen, fra feltsekretær, misjonskonferanse, Synoden, Conseil Synodal eller misjonærer, skal kopieres og en kopi oppbevares i stasjonens arkiv.

§ 4.

Misjonær som fratrer, skal til sin ettermann på stasjonen redegjøre for og mot kvittering overdra de penger, verdipapirer, regnskaper, samt korrespondanse og alt forøvrig som tilhører misjonen han har ansvar for.

Andre misjonærer som forlater misjonsstasjonen, skal likeså og ved samme former, overdra til ansvarlig misjonær all misjonens eiendom som han eller hun har hatt ansvar for.

Hvis den som skal overta ikke er kommet før vedkommende som skal fratre flytter, skal sistnevnte be feltsekretæren utpeke en person til hvem han kan overdra ovennevnte saker som da siden igjen overdras til rette vedkommende.

§ 5.

De nye misjonærene bør legge vinn på å følge sine forgjengeres arbeidsmetoder så langt som mulig, forat ikke ombyggingen eller nye arbeidsmetoder skal forårsake arbeidsstans eller uro.

§ 6.

Reiser må hver misjonær foreta i samråd med de øvrige misjonærer på stasjonen forat arbeidet kan ordnes så ingen arbeidsstans skjer. Reiser i misjonens tjeneste betales av misjonens kasse. Dog må disse ikke overstige bevilgningen.

§ 7.

Hvis en misjonær under sin hviletid ønsker å foreta en lengre reise for å kjenne arbeidet på andre misjonsfelt, må misjonærmøte gi tillatelse til det, hvis reisen strekker seg utover hviletiden. En må dog alltid se til at arbeidet ikke forsømmes. Slike reiser betales av misjonæren selv. Strekker reisen seg utover fastsatt tid for hvile, må misjonæren gi avkall på sin lønn for den overskytende tiden.

§ 8.

Misjonen forsyner hver bolig med de nødvendige møbler.

§ 9.

Innboet i boligene, samt løsøre, som tilhører misjonen, skal registreres årlig.

2. Misjonærmøte i Kongo.

§ 10.

Misjonærmøte utgjøres av alle stemmeberettigede misjonærer i Det Norske Misjonsforbunds tjeneste i Kongo. Stemmerett har hver misjonær som er på

misjonsfeltet. Hvert medlem har en stemme. Ved likhet avgjør feltsekretærens stemme utfallet. Ikke stemmeberettiget misjonær har rett til å delta i forhandlingene, men ikke i beslutningene.

§ 11.

Misjonærmøtet samles på feltsekretærens innkallelse til tid og sted som dets medlemmer forut har bestemt.

Protokoll over møtets forhandlinger skal gjennom sekretæren snarest mulig sendes såvel til D.N.M. i Oslo og Landsstyret, samt alle misjonærene ute og hjemme skal ha sitt eksemplar. Misjonærforvaltningen på hver stasjon skal ha sin protokoll til arkivet.

Konferansen velger hvert år:

1. Til styret på 3 personer velges av møtet 2. Den tredje er feltsekretæren. Feltsekretæren er rådets ordfører. Av de øvrige to velges en som sekretær for rådet.
2. Revisor velges for regnskapene.

3. Misjonærrådet.

§ 12.

Misjonærrådet innkalles til møte av feltsekretæren. Når minst 2 medlemmer er tilstede er misjonærrådet beslutningsdyktig. Rådet kan også ta beslutninger gjennom sirkulærskriv.

Hvis en sak er så viktig at misjonærrådet ser det nødvendig, kan en på passende måte innhente samtlige misjonærers uttalelse.

§ 13.

Misjonærrådet skal:

1. Gjøre vedtak i saker som kommer opp mellom misjonærmøtene.
2. Til ethvert misjonærmøte forberedes spørsmålene. Misjonærrådets uttalelse herom meddeles konferansen ved dens begynnelse.
3. Misjonærrådet skal se til at hver misjonær arbeider og handler etter statuttene, og misjonærmøtenes beslutninger.

B. MISJONÆRENE I KONGO.

§ 14.

Kostnadene for misjonærene og deres barns reise til og fra hjemlandet betales av misjonen. Ekstra utgifter, som f. eks. opphold i egen interesse under reisen må koster av misjonæren selv.

§ 15.

Ved framkomsten til misjonsfeltet er misjonærene pliktig til å opprette og legalisere sitt testamente og gi fullmakt til misjonens representant i tilfelle av testators død, å handle som eksekutør. Representanten må nøye se til at denne bestemmelse etterfølges.

§ 16.

For reise fra Pointe-Noir til feltet betaler misjonen for høyst 300 kg. bagasje og ved hjemreise for 120 kg. pr. person utenom de saker som er nødvendige for reisen gjennom landet. Hvis en misjonær reiser hjem for ikke å vende tilbake, betaler misjonen for 240 kg.

§ 17.

I tilfelle at en misjonær forlater Misjonsforbundets tjeneste, er vedkommende pliktig til å tilbakebetale Misjonsforbundet omkostninger for utrusting, utdanning og reisen til Kongo:

- a. hele summen hvis tjenesten forlates første året.
- b. to tredjedeler hvis tjenesten forlates andre året.
- c. en tredjedel hvis tjenesten forlates tredje året.

Etter tredje året fordres ingen tilbakebetaling. Hvis det er sykdom som er årsak til at misjonsfeltet må forlates, er misjonæren fritatt for tilbakebetaling.

§ 18.

En misjonær har rett til en måneds hvile om året. Unødvendig opphold trekkes fra feriemåneden. Hvis helsetilstanden krever det, kan hviletiden forlenges. I slike tilfeller bør legeattest framlegges.

Hvis noen ikke har tatt sin frimåned, har vedkommende rett til etter overenskomst med de andre misjonærene på stasjonen, ved passende leilighet å få den ikke utnyttede frimåned.

Innkjøpsreisene er fastsatt til to ganger for året. Den ene bør kombineres med misjonærmøtet. Unødvendig opphold fra feltet trekkes fra feriemåneden. Innkjøpsreisene bør benyttes av flest mulig i samarbeid for å hjelpe hverandre.

§ 19.

Hvis det er nødvendig å tilkalle doktor eller jordmor, betaler misjonen deres reise og honorar.

Kan den syke reise selv til lege får vedkommende reiseutgiftene av misjonen tillikemed den hjelp som trengs under reisen.

Ordinær tannpleie og eventuelle reisecomkostninger betales av misjonæren selv. Reiseutgifter til tannpleie godtgjøres bare når det kreves hurtig handling.

§ 20.

Medisiner som er ordinert av lege får misjonærene og deres barn fritt. Medisin mot malaria er gratis.

§ 21.

Perioden ute for misjonærene er for øyeblikket tre år. Oppholdet i hjemlandet er satt til ett år.

§ 22.

De første 6 mndr. på feltet bør så langt råd er brukes til språkstudier.

Regler for Det Norske Misjonsforbunds misjonærer under opphold i hjemlandet

1. Etter fullendt tjenesteperiode på misjonsfeltet, har misjonærene rett til hjemreise og et opphold i hjemlandet ca. 12 mndr. for hvile og ny kontakt med misjonsfolket.
2. Misjonæren har rett til å benytte de tre første mndr. av tiden hjemme til hvile og fornyelse av kropp og sjel. Hvis det er nødvendig med lengere hviletid, bestemmes denne i samråd med styret. Misjonæren skal la seg undersøke av lege ved hjemkomsten og innrette sin hviletid etter hans råd. Resten av tiden hjemme skal misjonærene virke i hjemlandet etter de planer som administrasjonen legger.
3. Misjonærer som under oppholdet i hjemlandet ønsker videre utdanning bør ha en uttalelse om dette fra konferansen på feltet. Denne legges frem for styret i hjemlandet.

4. Under oppholdet i hjemlandet skal misjonæren ikke foreta innsamlinger av noe slag til særformål på misjonsfeltet, uten at saken er blitt forelagt styret og godkjent. Alle gaver og kollekter til misjonen skal misjonæren føre regnskap over og sende rapport til misjonskontoret hver mnd.
5. Ved besøk i menighetene skal misjonæren ikke oppfordre eller medvirke til dannelse av nye misjonsgrupper for et eller annet formål, uten at saken først er godkjent av menighetens ledelse. På steder hvor Misjonsforbundet ikke har menighet, har misjonærer frihet til å handle selvstendig i slike tilfelle. Hvis han er i tvil bør han konferere med administrasjonen om saken.
6. Misjonærens lønn under oppholdet i hjemlandet bestemmes av det til enhver tid gjeldende regulativ, hvis ingen særlig overenskomst foreligger. Dette lønnsforhold inntreffer ved ankomsten til Norge og varer inntil utreisen skjer.
7. Misjonærer som av en eller annen grunn ønsker å slutte i Misjonsforbundets tjeneste har rett til 3 mndr. lønn hvis de har tjent i minst en periode på feltet.
8. Hvis den ene av et misjonær-ektepar av en eller annen grunn går ut av Misjonsforbundets tjeneste, følger den andre ektefellen automatisk med.
9. Hjemmeværende misjonærer skal sørge for at kontoret alltid har opplysning om deres adresse og event. telefonnummer, slik at post og meddelelser lett kan nå dem.
10. Før ny utreise har misjonær rett til 1 mnd. frihet fra tjenesten for å pakke og ordne seg.
11. Misjonen betaler misjonærens ut- og hjemreise, regnet fra og til deres hjemsted. Dette gjelder også den bagasje som de har rett til å ha med iflg. reglene for feltet § 16. Private utgifter under reisen må misjonæren dekke selv.
12. Under oppholdet i hjemlandet har misjonæren rett til fri reise til en av Misjonsforbundets årskonferanser.
13. Ved hjem- og utreiser har misjonærene rett til utstyrspenger.

Instruks for Norsk Evangelisk Orientmisjons misjonærer

1.

Misjonens misjonærer plikter å innrette seg etter dens grunnregler. De har til hver tid også plikt til å følge de bestemmelser og retningslinjer som blir vedtatt for arbeidet på misjonsmarken og hjemme. Forandrer noen sin oppfatning av de under grunnreglenes «Trosprinsipper» nemnte sannheter må han (hun) i tilfelle han er på misjonsmarken, underrette tilsyns mannen, og hvis han er hjemme i Norge hovedstyrets formann. I alle tilfeller må han (hun) være forberedt på å oppgi sin forbindelse med misjonen.

2.

Misjonærenes underhold på misjonsmarken og under ferie hjemme i Norge bestemmes av hovedstyret. Alle reiseutgifter til eller fra vedkommendes stasjon dekkes av misjonen. Misjonærene får sitt underhold som vanlig også under reisetiden.

3.

Utgifter på reiser i misjonens interesse på misjonsmarken dekkes av misjonen. I sykdomstilfeller kan økonomisk hjelp fås, hvis feltstyret finner det påkrevd. Ved forflytninger betaler misjonen reiseutgifter og utlegg til frakt av bagasje inntil 500 kg for hver misjonær.

4.

Ved bortreise fra stasjonsdistriktet eller feltet utenom misjonens interesse må tilsynsmannens tillatelse innhentes, hvis fraværet er mer enn ti dager. Den tid som er fastsatt for sommeropphold kan ikke forlenges uten feltstyrets samtykke. Feltstyrets samtykke må også innhentes for lengere reiser i misjonens interesse utenom feltet.

5.

Misjonærene vil ikke bli stasjonert på et sted uten deres hjertelige samtykke. De må dog være villig til å gi midlertidig hjelp i spesielle tilfeller. Etter stasjoneringen må de forbli på sin post, hvis ikke omstendigheter av stor viktighet tvinger dem til å forlate stedet. Føler de seg ikke lykkelig i arbeidet må de underrette tilsynsmannen, og selv om årsaken ikke kan avhjelpes, må de dog være forberedt på å stanse seks måneder eller lenger, inntil passende arrangement kan treffes.

6.

Ingen misjonær kan selv kjøpe eller eie hus eller land som privat eiendom på feltet, sommeroppholdssted dog unntatt. Hvis private midler nyttes til å forbedre eller bygge stasjoner, skal all slik eiendom tilfalle misjonen. Misjonærene kan ikke stå som panthavere, eier eller leier. Kjøp eller leie av hus eller land skjer kun i misjonens navn. Misjonærene kan heller ikke ha lønnete stillinger eller drive handel ved siden av sitt arbeid som misjonær.

7.

Ansvarshavende misjonær ved hver stasjon eller annen virksomhet på feltet må føre nøyaktig regnskap over alle mottatte beløp, også private gaver bestemt til bruk i arbeidet. Regnskapene avsluttes kvartalsvis og avskrift sendes misjonssekretæren i Norge. Ved hvert årsskifte sendes også til sekretæren i Norge rapport om virksomhetens gang.

8.

Den enkelte misjonær kan ikke uten feltstyrets samtykke foreta nybygging, utvidelse eller reparasjoner, hvis verdi overstiger kr. 200,- pr. år. Større forandringer eller innredninger må approberes av feltstyret og hovedstyret.

9.

Misjonærene vil få bidrag til sine barns underhold til de fyller 18 år. Hovedstyret skal hvis nødvendig bistå foreldrene med å treffe arrangement for barnas alminnelige skolegang, dog ikke utover realskolen. Hovedstyret fastsetter også den tariff bidraget skal betales etter.

10.

Ansvarshavende misjonærer på stasjoner hvor nye misjonærer blir plasert, skal sørge for at disse i de to første år får nødvendig tid til språkstudiet. Forøvrig må alle misjonærer etter tid og høve fortsette studiet av språket.

11.

Misjonærene må vise stor forsiktighet for å unngå forviklinger med folket og myndighetene. I spesielle tilfeller kan de gjøre bruk av de fordeler som tilbys av myndighetene, men ikke fordre slik hjelp. I nødstilfeller kan de dog anmode derom. Misjonærene må være forberedt på med glede å finne seg i at deres gods blir røvet og å aktes verdige til å lide for Kristi navns skyld.

12.

En misjonær har rett til ferie i hjemlandet etter en arbeidsperiode på fem år. Hvis det kan skje uten fare for deres helse, kan de senere perioder forlenges noe. Hjemreise bevilges av hovedstyret i Norge etter anbefaling av feltstyret.

Ferietiden settes til ett år, reisetiden ikke medreknet. Hovedstyret vil sørge for at misjonærene i ferien får den nødvendige hvile, og at de etter behov og høve deltar i arbeidet hjemme, og hvis hovedstyret finner det påkrevd, får videre utdannelse til sin gjerning. Misjonærer som returnerer til feltet kan ikke fortre å gjenoppta arbeidet på sin tidligere stasjon, men må hvis feltstyret finner det tjenlig, finne seg i å flytte til en annen.

Misjonærene på feltet har rett til en måneds sommerferie.

Misjonærene på feltet skal hvert år underkaste seg obligatorisk legeundersøkelse. Misjonærer som av alders- eller helsehensyn ikke kan fortsette arbeidet på feltet, og som helt eller delvis ikke kan ernære seg i hjemlandet, vil kunne rekne med understøttelse av misjonen i den utstrekning hovedstyret finner det nødvendig eller har midler til det.

13.

Hvis en misjonær ønsker å løses fra sin forbindelse med misjonen, må han (hun) sende melding herom til hovedstyret med minst seks måneders varsel. Er vedkommende på feltet må søknaden sendes om feltstyret som med sin uttalelse beforder den videre til hovedstyret.

Finner hovedstyret at uttreddelsen er nødvendig av helsehensyn, fordres ingen erstatning. I andre tilfeller forutsettes at vedkommende så snart han (hun) kan det, tilbakebetaler misjonen hva den har lagt ut til utdannelse, utstyr, etc. Dette skjer etter følgende regel:

Hvis uttreddelse skjer for etter to års opphold på feltet erstattes alt. I det 3. år tre fjerdedeler, i det 4. år en halvdel og i det 5. år en fjerdedel. Etter fem års opphold fordres ingen erstatning.

Hvis misjonærer forlater misjonen innen tre års opphold på feltet for ekteskap med ikke-misjonærer, lønnet ansettelse eller forretningsliv, må de dessuten tilbakebetale misjonen hva de har mottatt som underhold siden ankomsten til feltet. Enhver som forlater misjonen, må gjennom tilsynsmannen eller feltstyret tilbakelevere alle på stasjonen beroende midler og eiendeler tilhørende misjonen.

I tilfeller av alvorlig art har hovedstyret rett til å forkorte oppsigelsesfristen. Feltstyret har myndighet til å foreta en midlertidig ordning hvis det finner det nødvendig under avventingen av hovedstyrets bestemmelse.

Instrukser for misjonselever.

1.

For å bli antatt som misjonselev i Norsk Evangelisk Orientmisjon fordres at han (hun):

- a) har visshet om barnekår hos Gud og har kall til misjonsarbeidet,
- b) har deltatt i arbeidet for menneskesjelers frelse,
- c) er villig til i god forståelse å samarbeide med andre sanne evangelisk troende,
- d) av hjertet godkjenner og ønsker å innrette seg etter misjonens grunnregler, og for sitt underhold er villig til helt å stole på Gud og ikke mennesker,
- e) sammen med søknaden sender inn attest fra en av misjonen anerkjent lege om legemlig dugelighet for misjonsarbeidet på misjonens arbeidsfelt, og hvis utreisen til misjonsmarken finner sted senere enn 12 måneder etter utstedelsen av sådan attest, underkaster seg ny legeundersøkelse.
- f) er gjeldfri,
- g) sammen med søknaden vedlegger en redegjørelse for sitt standpunkt til de grunn sannheter som er nevnt under «Trosgrunnlag» i grunnreglene,
- h) gjør seg kjent med Norsk Evangelisk Orientmisjons historie.

Instruks for Den Evangelisk Lutherske Frikirkes misjonærer

1.

Misjonærene skal arbeide sammen i kjærlighet og legge vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd. De plikter å følge de prinsipper og retningslinjer som er trukket opp i misjonens alminnelige bestemmelser og instruksjer.

2.

Misjonærene skal med troskap røkte de verv som er pålagt dem. De må:

- a. Med flid ta vare på arbeidet ved den stasjon hvor de er ansatt. Så langt det står til dem, skal de sørge for at Guds ord bor rikelig der, og at de hedninger som vinnes, får en grunnleggende kristendomsundervisning og blir prøvet før de blir opptatt i menigheten ved dåp.
- b. Hjelp hverandre med råd og dåd etter beste evne.
- c. Hvis ikke avstanden legger for store hindringer i veien, komme sammen av og til fra hele misjonsfeltet til bønn og gjensidig oppbyggelse og oppmuntring i arbeidet. Er flere misjonærer ansatt på samme sted, bør de ha faste ukentlige bønnemøter.

3.

Dersom misjonen har inngått avtale om samarbeid med en nasjonal kirke, skal misjonærene som arbeider for kirken under en slik ordning, rette seg etter den overenskomst som gjelder for samarbeidet. I et slikt samarbeid – og også ellers – må misjonærene opptre taktfullt idet de tar hensyn til ømtålelige forhold som kan melde seg på grunn av at personer av ulik nasjonal og kulturell bakgrunn blir satt til å arbeide sammen.

4.

Misjonærene skal følge den plan som konferansen eller misjonærrådet har vedtatt for språkstudiet og gjøre sitt ytterste for å ta de foreskrevne eksamener. Misjonærhustruene skal også, så langt det er mulig, følge samme plan.

Misjonen betaler utgiftene ved språkstudiet.

5.

Misjonærer som har vært ett år i vedkommende land, har stemmerett i misjonærkonferansen. Konferansen kan bestemme at misjonærhustruer som fyller ovennevnte krav, også skal ha stemmerett.

6.

Misjonærene skal tjenestegjøre på det sted som misjonærkonferansen bestemmer. De må ikke være borte fra dette sted lenger enn to uker uten tilsynsmannens godkjennelse.

7.

Misjonærene tjenestegjør på misjonsmarken i perioder hvis lengde fastsettes av misjonsstyret. Styret kan innvilge søknad fra den enkelte misjonær eller misjonærkonferansen om kortere eller lengre tjenesteperiode enn den ordinære.

8.

Etter ordinær periode på misjonsmarken har misjonærene rett til å besøke hjemlandet og har da krav på tjenestefrihet *de to første månedene hjemme*. For øvrig deltar misjonærene under hjemmeoppholdet i misjonens hjemmearbeid.

9.

Misjonærene skal ha:

- a. Lønn under oppholdet på misjonsmarken og hjemme etter regulativ som fastsettes av misjonsstyret.
- b. Fri reise til og fra misjonsmarken for seg og sin familie og fri transport av vanlig bagasje. Vil en misjonær reise andre veier eller på andre måter enn bestemt av misjonsstyret, betaler han merutgiftene selv.
- c. Fri lege og medisin til seg og familien, samt fri tannlege for misjonærbarna etter samme regler som gjelder i Norge.
- d. Fri reise i misjonens tjeneste på misjonsmarken og hjemme.
- e. 6 ukers ferie pr. år med lønn på misjonsmarken.
- f. Fritt hus på misjonsmarken.

10.

Det fastsettes lønn for ektepar og for enslige. Det gis barnetillegg og alders-tillegg. Dersom en misjonærhustru, etter misjonærkonferansens bestemmelse, får en spesiell oppgave i misjonens tjeneste utenfor hjemmet, kan misjonsstyret etter søknad godkjenne en ordning som maksimalt gir ektepar lønn som to enslige misjonærer.

Dersom en misjonær av spesielle årsaker, som misjonsstyret godkjenner, må bo et annet sted enn familien for øvrig, bestemmer styret hvordan han skal lønnes, slik at merutgiftene dekkes.

(Vedtak i synodestyret under sak 151/72)

Barnetilleggene gis til fylte 18 år. De faller bort eller reduseres tilsvarende dersom forsørgeren får offentlig barnetrygd. Når et ektepar lønnes som to enslige, får bare den ene ektefellen utbetalt barnetillegg.

11.

Misjonærene skal hvert år sende tilsynsmannen en skriftlig rapport om sitt arbeid samt avgi regnskap for de midler de har mottatt til virksomheten.

Dersom misjonærene får private gaver til arbeidet, må de la pengene gå inn i det vanlige regnskap. Midlene må bare brukes etter misjonærrådets godkjenning.

12.

Misjonærene må vanligvis ikke ta del i vedkommende lands lokal- eller parti-politikk. Men dersom menneskeverd og personlig frihet krenkes, må enhver misjonær stå fritt til å handle etter sin samvittighet.

13.

Pensjonsalderen for mannlige og kvinnelige misjonærer fastsettes av synodestyret. I spesielle tilfelle kan misjonsstyret godkjenne at en misjonær tjenestegjør på misjonsmarken en bestemt periode utover den fastsatte pensjonsalder.

14.

Dersom misjonen har ydet lån til misjonærens utdannelse eller overtatt eventuelt lån i Statens Lånkasse, betraktes lånet tilbakebetalt etter 10 år i misjonens tjeneste. Etter mindre enn 10 års tjeneste tilbakebetales en forholdsmessig del, idet 1/10 av det opprinnelige lån ansees tilbakebetalt for hvert års tjeneste i misjonen. Det opprettes kontrakt mellom misjonsstyret og misjonæren.

Hvis en misjonær forlater misjonsmarken uten godkjent grunn før utløpet av den fastsatte periode, er han pliktig til også å tilbakebetale en forholdsmessig del av misjonens utlegg til utrustning og utreise, etter misjonsstyrets nærmere bestemmelse.

Ingen misjonær må inngå offentlig forlovelse eller ekteskap uten misjonsstyrets godkjenning.

16.

For å bli antatt som misjonær må vedkommende bli grundig undersøkt av misjonens lege og få attest for at helbredden er god og vil kunne tåle klimaet og arbeidet på misjonsmarken. Legeundersøkelse skal også foretas før første gangs utreise og siden hver gang misjonæren er hjemme på ferie.

17.

Disse instruksjoner gjelder både mannlige og kvinnelige misjonærer. De gjelder også misjonselever og kandidater i den grad de kan gjøres gjeldende.

Instruks for Den Norske Tibetmisjons misjonærer

(Vedtatt av NTM's styre 4. jan. 1975.)

1. Bekjennelsen.

NTM's misjonærer må både ute og hjemme tro, lære og leve i overensstemmelse med misjonens bekjennelsesgrunnlag slik som uttrykt i misjonens grunnregler § 2. De må være vel fortrolige med dette bekjennelsesgrunnlag slik at de ikke lar seg forvirre av de mange meninger og lærdomsformer de møter. Når det kreves, må de kunne gjøre rede for sitt syn – uten derved å dømme annerledes troende, kristne eller ikke kristne.

I et interkonfesjonelt samarbeid (slik som UMN) er det særlig viktig at misjonærene kjenner seg bundet til og er glad i sin egen kirkes bekjennelse. Samtidig må de være fullt ut villige til å akseptere og arbeide sammen med kristne fra andre kirkesamfunn og vise respekt for deres synspunkter.

2. Liv og tjeneste.

Misjonærene må alltid ha for øyet at de opptrer som Guds sendebud i det samfunn hvor de arbeider. I Jesu Kristi sted skal de forkynne ordet om forliket og vitne om det de selv har opplevd: Forsoningen i Jesus Kristus. Overfor denne forlikelsens tjeneste må alle andre hensyn vike.

Misjonærene står i sin tjeneste i et arbeidsfelleskap både med sine innfødte medarbeidere og med sine misjonærkolleger. De må lojalt finne sin plass i dette fellesskap, og være villige til å ta imot råd og ordrer fra andre. I det hele tatt må de innstille seg på å være tjenere og ikke herrer.

Misjonærene må aldri glemme at de er gjester i et fremmed land. I sin opptrøden overfor lokale myndigheter så vel som overfor den innfødte befolkning må de té seg som gjester. De må både i livsførsel og i forkynnelse være på vakt så de ikke krenker folkets følelser. I stedet for å kritisere forholdene i det land hvor de arbeider, bør de legge vinn på gjennom sitt ord og eksempel å legge frem et positivt alternativ.

Misjonærene må sette alt inn på snarest mulig å bli fortrolige med språk og sedvaner hos det folk hvor de skal ha sitt arbeide, og prøve å tilbringe mest mulig av sin tid i samvær med den innfødte befolkning. Misjonærene må søke å leve så enkelt og nøysomt som mulig, slik at de ikke med sin høye levestandard og sin eksklusivitet setter et unødvendig skille mellom seg selv og folket. Men de må dog ikke gå så langt at de setter sin egen helse på spill. De

må bevisst legge vinn på at ikke arbeid og bekymringer får berøve dem det åndelige overskudd som trengs for den som skal være et sendebud i Kristi tjeneste.

3. Ansvarsforhold.

Misjonærene skal under alle omstendigheter innordne seg under NTM's grunnregler og følge de instruksjoner de får fra misjonens ledelse på misjonsmarken eller hjemme. De skal lojalt ta på seg det ansvar og de oppgaver som blir dem pålagt. Dette gjelder også forholdet til ledelsen i andre misjonsorganisasjoner som NTM samarbeider med (for eksempel UMN).

I alt som har med det daglige arbeid å gjøre står misjonæren ansvarlig overfor sin nærmeste overordnede, hva enten denne er misjonær i NTM eller tilhører en organisasjon som NTM samarbeider med. I alle andre forhold står misjonæren ansvarlig overfor NTM's leder for misjonsmarken og skal følge de råd og instruksjoner denne gir.

Under opphold utenfor misjonsmarken står misjonærene ansvarlige direkte overfor landsstyrets formann eller den han bemyndiger.

I tilfelle en misjonær er uenig i de avgjørelser som hans overordnede tar, har han rett til å ta opp saken i misjonærkonferansen enten muntlig i møte eller skriftlig gjennom misjonærkonferansens formann. Han kan også appellere saken til landsstyrets formann eller den han bemyndiger. Ved slik henvendelse må gjenpart av all korrespondanse sendes til misjonsmarkens formann.

Før øvrig henvises til instruks for misjonsmarkens ledelse.

4. Prøvetid.

Den første termin på misjonsmarken ansees som en prøvetid for misjonæren. Etter utløpet av denne første termin avgjør landsstyret om vedkommende misjonær skal sendes ut igjen. Denne avgjørelse skjer på grunnlag av legeerklæring og anbefaling fra misjonærkonferansen så vel som fra misjonærens nærmeste overordnede (i eller utenfor NTM). Før det tas noen beslutning om ikke å sende en misjonær ut igjen, skal vedkommende misjonær ha hatt anledning til muntlig og skriftlig å legge sin sak frem overfor landsstyret.

Før eldre misjonærer vil spørsmålet om fornyet utreise bli avgjort på grunnlag av legeattest alene, hvis da ikke spesielle forhold er blitt brakt inn i bildet.

I tilfelle en misjonær ikke skal sendes ut igjen, kommer bestemmelsene om oppsigelsestid eventuelt til anvendelse.

5. Lønnsforhold.

Lønn under opphold på misjonsmarken utbetales av misjonsmarkens kasserer, og under hjemmeopphold av hovedkassereren, i samsvar med respektive lønnsregulativ vedtatt av landsstyret.

Misjonærene garanteres fast lønn bare under den forutsetning at de nødvendige midler kommer inn. Hvis misjonens økonomi ikke tillater utbetaling av full lønn, skal lønn og personlige tillegg skjæres ned med samme prosentats for alle misjonens arbeidere, ute og hjemme, dog skal så vidt mulig denne form for lønnsreduksjon etterbetales.

Under opphold på misjonsmarken dekker misjonen følgende utgifter etter regning:

1. Medisinske utgifter (lege, sykehusopphold, medisiner etc. ordinert av lege) samt tannlegeregninger for skolebarn og utgifter til vanlige tannreparasjoner for voksne. Diett under sykehusopphold dekkes etter samme regler som for diettgodtgjørelse under reise. (Se lønnsregulativ.)
2. Utgifter til misjonærbarns skolegang og internatopphold (inklusive utgifter

til skolemateriell, ekskursjoner og liknende når dette er forordnet av skolen) dekkes fullt ut av misjonen. I den tid barna befinner seg i skolens internat, utbetales bare 1/3 av vanlig barnebidrag ifølge lønnsregulativ (som forutsettes å dekke utgifter til barnas klær, toalettsaker, lommepenger, hobbyutgifter o. l.).

3. Reiseutgifter for barna til og fra skolen en gang om året, og om nødvendig for ledsager.
4. Reiseutgifter i tilfelle sykdom. Dessuten dekkes reiseutgifter for en av foreldrene eller en annen person hvis det på grunn av alvorlig sykdom eller av andre tvingende grunner er nødvendig å besøke barn på skolen eller ledsage dem til eller fra skolen også når dette måtte skje utenom den vanlige ferietid.
5. Reiseutgifter ved misjonærens ut- og hjemreise, samt til tjenestereiser.
6. Utlegg til vaksinasjoner, visa, pass og liknende i forbindelse med oppholdet på misjonsmarken, og ved ut- og hjemreise (dog ikke for feriereiser utenfor India/Nepal).
7. Utlegg til lønn for språklærer, språkbøker etc.
8. Utlegg til film og liknende for misjonsbruk.
9. Ved første gangs utreise yter misjonen ifølge regulativ en totalsum som inkluderer innkjøp og frakt. Misjonen dekker den aktuelle toll for nødvendig utstyr som ikke kan skaffes i Nepal. Det overlates til den enkelte misjonær å avgjøre om han vil gjøre sine innkjøp i Norge eller Nepal. Ved endelig hjemreise fra misjonsmarken betales frakt av bagasje etter forhåndsavtale med misjonens ledelse.
10. Nyanskaffelsesbidrag ved hjemkomst etter endt periode ute, ifølge lønnsregulativ.
11. Skatt på misjonsmarken.

Misjonens forpliktelser overfor misjonærenes barn opphører normalt ved fylte 18 år, eller tidligere hvis barna forsørger seg selv. Når forholdene gjør det nødvendig vil misjonen dog så vidt mulig gi støtte til barnas videre skolegang. Dette vil skje etter avtale i hvert enkelt tilfelle. Det forutsettes at en først utnytter alle andre muligheter til å finansiere barnas videre skolegang (studielån, stipend, feriejobber osv.).

Hvis misjonæren tar lønnet arbeid under hjemmeopphold eller ute på misjonsmarken (hvilket bare må skje i forståelse med misjonens ledelse), skal lønnen i det aktuelle tidsrom reduseres tilsvarende den inntekt han har av slikt arbeid. Gaver mottatt for misjonen skal gå gjennom misjonens kasse og bare anvendes i samsvar med godkjent budsjett.

6. Ferier.

1. Under opphold på misjonsmarken har misjonærene rett til 5 ukers årlig ferie hvis de arbeider i fjellene, og 6 uker hvis de arbeider i lavlandet (under ca. 1000 m). Hertil kommer eventuell reisetid frem til nærmeste kommunikasjoner. Reisetid for foreldre som må ledsage skolebarn til og fra skolen, regnes ikke som ferie.
2. For det kalenderår hvori misjonæren reiser ut eller hjem (bortsett fra ved første gangs utreise) skal ferie under oppholdet ute stå i forhold til den del av året misjonæren har oppholdt seg ute og feriepenger skal utbetales i samme forhold.
3. Arbeidsperioden ute og tidspunkt for hjem- og utreise bestemmes av landsstyret etter forslag fra misjonsmarkens formann. Hjemmeoppholdets lengde skal *normalt* stå i følgende forhold til lengden av arbeidsperioden ute:

5 års opphold ute	1 år hjemme
4 års opphold ute	9½ mnd. hjemme
3 års opphold ute	7 mnd. hjemme
2 års opphold ute	5 mnd. hjemme

Reisetid til og fra misjonsmarken regnes som del av arbeidsperioden ute. Misjonærene skal i god tid før hjemreise forelegge for misjonsmarkens ledelse sine ønsker med hensyn til tidspunkt for hjemreise. Misjonsmarkens ledelse bør søke å sette opp en samordningsplan for samtlige misjonærs hjemmepphold.

4. Under oppholdet hjemme har misjonæren rett til full ferie en fjerdedel av tiden, dog slik at han får minst 5 ukers ferie for hvert kalenderår når tiden ute og hjemme sees under ett. Ferien bør fortrinnsvis fordeles på hjemmeppholdets begynnelse og slutt. Sykepermisjon regnes ikke som ferie, heller ikke tid for pakking og liknende forberedelser for utreisen.
5. For øvrig skal misjonæren, dersom ikke spesielle forhold gjør seg gjeldende, delta i hjemmearbeide etter instruks fra landsstyrets formann eller den han bemyndiger.
6. Mødre med barn er unntatt fra disse regler, og deltar i arbeidet ute og hjemme bare i den utstrekning hensynet til barna tillater det.

7. Pensjon.

Misjonærer som etter lengere tids tjeneste må trekke seg tilbake på grunn av sykdom, alder eller liknende, og som ikke kan forsørge seg selv ved å ta lønnet arbeid eller får trygd, underholdes av misjonen på samme vilkår som aktive misjonærer. Det samme gjelder for hustru og barn hvis forsørgeren dør mens han er aktiv eller pensjonert misjonær. Pensjonsalderen er normalt 65 år.

8. Oppsigelse.

En misjonær forutsettes å ha gått inn i tjenesten som et kall fra Gud, og forlater ikke denne tjeneste uten tvingende grunn.

Men på grunn av sviktende helse, familieforhold og liknende kan det bli nødvendig for en misjonær å trekke seg tilbake før pensjonsalder. Likeså kan misjonens ledelse finne det nødvendig på grunn av forhold innen misjonen eller på misjonsmarken, eller på grunn av misjonærens personlige forhold, å bringe tjeneste-forholdet til opphør.

I slike tilfeller skal begge parter gi 6 måneders varsel om oppsigelse.

Hvis misjonens ledelse skulle finne det nødvendig å suspendere en misjonær med øyeblikkelig virkning, skal det utbetales lønn ut oppsigelsestiden.

Instruks for antakelse av misjonærer i Den Norske Tibetmisjon

(Vedtatt av landsstyret 23.6. 1966. Er under revisjon.)

1. Forespørsel

Den som ønsker å bli misjonær i NTM's tjeneste må sende en forespørsel til landsstyret hvori han/hun redegjør for sitt misjonskall og oppgir personlig data og opplysninger om utdanning etc. På grunnlag av denne forespørsel avgjør styret om vedkommende skal antas som *misjonærkandidat*. Denne antakelse innebærer ingen bindende avtale for noen av partene.

2. Misjonskandidatens prøvetid

I en prøvetid av *minst* et halvt års varighet gis kandidaten anledning til ved studium av litteratur, ved besøk og eventuelt arbeid i misjonens sekretariat, deltakelse i misjonsmøter osv. å gjøre seg kjent med misjonen og med de krav som vil bli stilt til en misjonær i NTM's tjeneste.

Samtidig søker misjonens ledelse ved konferanser og andre personlige samvær å lære kandidaten å kjenne.

I prøvetiden bør kandidaten tilbringe en tid ved en passende misjonsbibel-skole eller en annen institusjon for derved å få et bedre innblikk i misjonærens arbeidsforhold og problemer, samtidig som erfarne misjonsfolk kan lære ham/henne å kjenne og danne seg et bilde av kandidatens åndelige og rent menneskelige kvalifikasjoner for misjonsgjerningen, slik som dette kommer til uttrykk i daglig samvær og kontakt. Under spesielle forhold kan landsstyret forkorte prøvetiden.

3. Søknad om antakelse

Hvis kandidaten ved utløpet av denne prøvetid er overbevist i sitt misjonskall, sender han/hun inn en formell søknad til landsstyret om å bli antatt som misjonær i NTM's tjeneste.

Søknaden innsendes på spesielt skjema som blant annet må inneholde de regler og instruksjoner han/hun som NTM's misjonær vil måtte innordne seg under. Ved å undertegne dette skjema forplikter søkeren seg til, hvis han/hun blir antatt, å underkaste seg disse regler og bestemmelser.

Som bilag til denne søknaden skal følge:

Detaljert levnetsbeskrivelse hvori søkeren blant annet redegjør for sin kristne tro og sitt misjonskall. Legeattest fra lege godkjent av NTM. Bekreftede avskrifter av alle vitnesbyrd og attester av interesse (herunder dåpsattest).

4. Søkerens status etter antakelsen

På grunnlag av ovennevnte søknad og innhentede opplysninger avgjør landsstyret om søkeren skal antas som misjonær. Hvis kandidaten blir antatt får han/hun tilsendt et antakelsesskriv. Når dette er mottatt, er der inngått en bindende avtale mellom de to parter.

Etter antakelsen skal han/hun på alle mulige måter, i samråd med misjonens ledelse, søke å forberede seg til den gjerning han/hun skal gå inn i.

Antakelsen innebærer ikke at misjonen er forpliktet til å sende ham/henne ut som misjonær hvis forholdene skulle gjøre dette umulig. I ventetiden før utsendelsen er misjonen ikke forpliktet til å gi ham/henne lønn hvis det ikke lar seg gjøre å beskjeftige ham/henne i misjonens hjemmearbeid. Hvis det er påkrevet, kan han/hun etter søknad så vidt mulig få stipend til språkstudium og liknende.

Dersom han/hun har studiegjeld eller andre forpliktelser, må han/hun kvitte seg med disse før det kan bli tale om utsendelse.

5. Vigsels

Når utreise til misjonsmarken er umiddelbart forestående, vil landsstyret arrangere en vigselshandling hvor han/hun under bønn og håndspåleggelse vigsles til tjenesten som misjonær i DEN NORSKE TIBETMISJON. Et vigselsbrev blir utstedt undertegnet av landsstyrets medlemmer.

6. Aktive misjonærer

Fra det øyeblikk misjonæren forlater landet på vei til sin første periode på misjonsmarken, blir han/hun å anse som aktiv misjonær, og blir underkastet de instruksjoner som gjelder for disse.

Vedtekter for Zairemisjonærer utsendt av Det Norske Baptistsamfunn

§ 1.

Misjonsledelsen i Norge.

- a) Misjonsstyret og generalsekretæren utgjør den ansvarlige ledelse for misjonsarbeidet. Generalsekretæren plikter å gi alle rapporter fra feltet videre til misjonsstyret og i samråd med misjonsstyret ta de avgjørelser som er nødvendige.
- b) Misjonsstyret rådfører seg med hjemmeværende misjonærer i de misjonsaker der dette er påkrevet. Hvert år skal misjonsstyret og de hjemmeværende misjonærer møtes for å drøfte misjonsarbeidet generelt og enkeltspørsmål som misjonærene eller misjonsstyret ønsker å ta opp.
- c) Misjonsstyret mottar og forvalter alle misjonsmidler. Forvaltningen på feltet skjer etter de retningslinjer som er gitt i Vedtektene for CBBU § XIX. Alle innsamlinger til misjonen må godkjennes av misjonsstyret.
- d) Det legges vekt på å ha et gjensidig åpent og tillitsfullt samarbeid mellom misjonsledelsen hjemme og misjonærer på feltet.

§ 2.

Ansettelse av misjonærer.

- a) Alle misjonærer ansettes av DNB.
- b) Alle misjonærer i Zaire som er ansatt av DNB arbeider innenfor Communauté Baptiste du Bas-Uélé, (CBBU), og er medlem av en lokal menighet slik at de kan velges til alle oppgaver i menigheten som et vanlig menighetsmedlem. Misjonæren kan opprettholde sitt medlemskap i sin menighet i Norge.
- c) Utsendelse av misjonærer skjer etter forespørsel fra CBBU, og etterat CBBU har bestemt arbeidssted og arbeidsområde i tråd med CBBU's vedtekter § XVI. Misjonæren gjøres kjent med dette før utreise.
- d) CBBU har rett til å omplassere og gi misjonærene andre arbeidsoppgaver etter det til enhver tid aktuelle behov. Omplasseringen må dog ikke føre til at misjonærer som får Norad-støtte, mister denne.
- e) Ingen misjonær kan forlate sin oppgave i misjonen uten etter avtale med CBBU og Misjonsstyret.

§ 3.

Kontaktutvalg på feltet.

- a) Misjonærene velger selv sitt kontaktutvalg bestående av tre personer:
 1. Kontaktmann (Sekretær).
 2. Representant for sykearbeidet.
 3. Styremedlem.
- b) Et av kontaktutvalgets medlemmer velges til kasserer.
- c) Kontaktutvalgets medlemmer velges for resten av den tid misjonæren har igjen av sin periode på feltet. Man bør sørge for at ikke alle medlemmene av utvalget forlater feltet samme år.
- d) Kontaktutvalget velges i et møte for misjonærene i forbindelse med CBBU's årskonferanse.

§ 4.

Kontaktutvalgets funksjoner.

- a) Utvalget skal til enhver tid gjøre det som er nødvendig for å opprettholde et godt forhold mellom misjonærene og CBBU's ledelse og enkeltmenigheter.

- b) Utvalget skal bygge opp et godt forhold misjonærene imellom.
- c) Utvalget skal være misjonærenes talerør overfor misjonsstyret.
- d) Utvalget forbereder minst en oppbyggelig samling i året for misjonærene og er ansvarlig for å innkalle misjonærene til denne samlingen. Alle misjonærene plikter å møte, så sant det lar seg gjøre.
- e) Utvalget fører protokoll fra sine møter og fra misjonærenes møte i forbindelse med CBBU's årskonferanse. Kopi av protokollutskriften sendes misjonsstyret.

§ 5.

Kontaktmannen.

- a) Kontaktmannen ivaretar den offisielle korrespondanse mellom misjonærene og misjonsstyret. Kopi av all korrespondanse arkiveres.
- b) Dersom misjonærene ønsker det, kan de få adgang til all korrespondanse som ikke er merket «konfidensielt».
- c) Kontaktmannen innkaller utvalget minst to ganger i året og ellers så ofte det er behov for møte.
- d) Kontaktmannen sender rapport to ganger i året til misjonsstyret vedrørende arbeidet på feltet. Denne rapporten skal oversettes og oversendes rep. leg. i CBBU.

§ 6.

Kassereren på feltet.

- a) Kassereren har til oppgave å oppbevare og forvalte de midler som blir sendt for å lønne misjonærene eller de midler som skal dekke andre spesifiserte behov så som reiser, sykebehandling, stasjonsdrift etc.
- b) Alle andre midler som blir sendt til feltet skal straks overføres CBBU's bankkonto, og de blir forvaltet av den (de) kasserer(e) som velges på CBBU's årskonferanse.
- c) Kassereren plikter å sende regnskapsoversikt hvert halvår og ved årets slutt avsluttet regnskap i revidert stand.
- d) Kassereren står personlig ansvarlig for alle eventuelle utlån.

§ 7.

Lokale kontaktmenn på hver stasjon.

- a) På hver stasjon skal det velges en kontaktmann for misjonærene.
- b) Kontaktmannens plikter er:
 - å ivareta misjonens interesser på stasjonen (føre stasjonsregnskap for lønn til vaktmann etc.).
 - å sammenkalle til minst et bønnesamvær (oppbyggelig samvær) for misjonærene i uken.
 - å gjøre hva han kan for å skape et godt tillitsforhold mellom misjonærene og de zairoanske medarbeidere.
 - å sende skriftlig rapport om arbeidet på stasjonen hvert halvår til kontaktmannen for misjonærene. Rapporten legges ved kontaktmannens rapport til misjonsstyret.

§ 8.

Misjonærenes lønn.

- a) Misjonærenes lønn fastsettes til enhver tid av misjonsstyret.
- b) For lønnet opphold i Norge fastsettes lønnen etter lønnsregulering som gjelder arbeidere i DNB.
- c) Misjonærene får ansiennitet for alt arbeid som de utfører for DNB hjemme

eller på feltet, og for studier som overskrider fire år etter almenutdannelse (artium).

d) Under reiser til og fra feltet mottar misjonærene samme lønn som på feltet.

§ 9.

Misjonærenes reiser til og fra feltet.

a) Omkostninger ved slike reiser for misjonæren og familien betales av misjonen.

b) Utgifter som måtte vedrøre misjonærenes egne interesser under reisen. betales av misjonærene selv.

c) Ved utreise betaler misjonen for 350 kg. reisegods pr. voksen person. De som reiser ut for første gang, kan ta med 425 kg. pr. voksen person. For barn inntil tre år dekker misjonen frakt for inntil 50 kg, og for barn over tre år betales det for inntil 75 kg. Ved hjemreise betaler misjonen for 200 kg. reisegods pr. voksen person og 40 kg. for barn under tre år, og 70 kg. for barn over tre år. Reiser en misjonær hjem for ikke å vende tilbake, betaler misjonen frakt for 300 kg. reisegods pr. voksen person. Alt dreier seg her om bruttovekt, og all frakt må sendes på billigste måte.

d) Regnskapet for utreisen skal leveres til kassereren på feltet ved ankomsten. Ved hjemreise skal regnskapet leveres til generalsekretæren.

e) Hvis en misjonær forlater misjonens tjeneste for avslutningen av det første år på feltet, er vedkommende pliktig til å tilbakebetale alle utgifter misjonen har hatt til utstyr, studier og reiser for vedkommende misjonær. Den som forlater arbeidet før avslutningen av sitt annet år, betaler 2/3, og den som forlater arbeidet før avslutningen av tredje år, betaler 1/3 av de overfor nevnte utgifter.

Disse regler gjelder ikke når det foreligger legeattest som anbefaler hjemreise.

§ 10.

Misjonærene på feltet.

a) Enhver misjonær plikter å legge vinn på et godt samarbeid med de andre misjonærene.

b) Når misjonærene sender brev til misjonsstyret vedrørende arbeidet på feltet, skal det sendes kopi til kontaktutvalget.

c) Misjonærene plikter å følge CBBU's vedtekter og ellers vise god kristenandel.

d) Blir en misjonær syk, plikter han/hun å rette seg etter legens anbefalinger. Medisin som forordnes av legen fra eget forråd eller annen medisin, overlates fritt, eller betales av misjonen, til misjonærer og deres barn. I de tilfeller hvor en misjonær må forlate sin gjerning på grunn av sykdom eller ulykker som rammer ham eller hans familie, betaler misjonen hjemreisen. Søknad om hjemreise på grunn av sykdom bør ledsages av legeerklæring. Misjonen betaler de utgifter misjonærene har i forbindelse med sykdom i Norge etter de plikter som påhviler arbeidsgiver.

e) En misjonær har rett til en måneds ferie hvert år. Hvis helsetilstanden tilsier det, kan ferietiden forlenges.

f) Dersom en lege må tilkalles, betaler misjonen hans reise. Hvis den syke selv kan reise til lege, har han/hun rett til fri reise for seg selv og om nødvendig for sykepleier eller annen ledsager.

g) Hvis en misjonær taper sin kristne karakter og således blir uskikket til arbeid i misjonens tjeneste eller unnlater å etterkomme misjonsstyrets eller CBBU's vedtak, har misjonsstyret rett til å si opp vedkommende misjonær uten at denne av den grunn har noen fordring på misjonen.

h) Assuranse av personlige eiendeler betales av misjonæren selv. Ved privat bruk av misjonens biler skal det betales en avgift til misjonen etter den takst som til enhver tid er bestemt. Hver bil skal ha en bok hvor det føres oppgaver over kjøring, smøring og ettersyn.

i) En misjonærs arbeidsperiode fastsettes til tre år.

§ 11.

Skolegang for misjonærbarna.

a) Misjonsstyret sørger for, i samråd med misjonærene, at de norske barna får skolegang til endt 9-årig skole.

b) Misjonen har ansvaret for å utstyre skolen med tilfredsstillende undervisningsmaterieil.

c) Skolen skal ha kvalifisert lærer som har undervisning av norske barn som sin hovedoppgave.

§ 12.

Misjonærenes opphold i Norge.

a) En misjonær har etter endt periode på feltet rett til å være hjemme i 10 måneder (inkludert reisetiden fra feltet).

Dersom det er nødvendig å forkorte eller forlenge perioden hjemme, skjer dette i hvert tilfelle i samråd med misjonsstyret.

b) Umiddelbart etter hjemkomsten skal misjonæren gjennomgå en legeundersøkelse og følge legens anvisning.

c) De første tre måneder hjemme skal være misjonærens ferie, og de to siste måneder før utreise skal misjonæren kunne bruke til hvile og forberedelser til utreisen.

d) Resten av tiden som tilbringes i Norge bør misjonæren benytte til arbeid i misjonens tjeneste i den grad helbred og forholdene forøvrig tillater det. Arbeidet legges opp i samråd med generalsekretæren.

e) Tidspunkt for reise til og fra feltet skjer i samråd med generalsekretæren.

f) Hvis en misjonær ønsker å benytte en del av oppholdet hjemme til andre formål enn de som er skissert ovenfor, eller ønsker å slutte i misjonens tjeneste, skal dette skje i samråd med misjonsstyret innen ferietidens utløp.

§ 13.

Antagelse av Misjonærer.

a) De som tror seg kalt til misjonstjeneste i Zaire, bør henvende seg til misjonsstyret ved generalsekretæren, etter at de først har samtalt med sin menighetsforstander og fått hans råd og anbefaling. Generalsekretæren vil gi vedkommende god oversikt over vårt arbeid i Zaire og orientere om hva slags utdannelse det er størst behov for. Deretter vil vedkommende få de anerkjente skjemaer til utfylling, og disse vil i utfylt stand bli forelagt misjonsstyret.

b) Misjonærer som sendes ut for DNB, bør ha gjennomgått det ettårige kurs for misjonærer som gis ved Baptistenes Teologiske Seminar.

§ 14.

Misjonærenes forhold til Misjonsstyret.

a) Skal vi lykkes i vårt arbeid på misjonsmarken, er det av største betydning at det alltid hersker et godt og tillitsfullt forhold mellom misjonærene og misjonsstyret, såvel som misjonærene seg imellom.

b) Bestemmelser og skriv fra misjonsstyret som angår misjonen og misjonærene, vil bli sendt til sekretæren i kontaktutvalget.

c) Alle offisielle skriv til lederne i CBBU vil også bli sendt til sekretæren i kontaktutvalget.

d) Misjonærene forplikter seg til å sende rapporter som er dem pålagt i disse vedtekter.

e) Oppstår det vansker på feltet, kan sekretæren i samråd med utvalget forhandle med misjonsstyret på vegne av sine kolleger. Slike forhandlinger skal behandles konfidensielt.

f) Misjonsinformasjoner av generell art som kan fremme misjonsinteressen, skal så langt det er mulig sendes Banneret, andre blader og misjonsvenner.

g) Alle skriv som gjelder misjonens arbeid på de forskjellige områder skal sendes til misjonsstyret ved generalsekretæren.

h) Alle historiske begivenheter bør nedtegnes med den største nøyaktighet med tanke på misjonens historie.

Vedtatt på misjonsstyremøte 26.3. 1977.

Per Midteide.

Instruks for Den Norske Muhammedanermisjons misjonærer

§ 7.

Misjonens tilsatte:

Tilsetting av hjemmearbeidere og misjonærer skjer etter instruks utarbeidet og godkjent av landsstyret. De tilsatte blir å lønne etter gjeldende lønnsregulativ. For alle arbeidere er den gjensidige oppsigelsesfrist tre måneder.

Misjonærene:

De misjonærer som går inn i direkte forkynnerarbeid, skal om mulig ordineres. Misjonærer eller andre i misjonens tjeneste på misjonsmarkene, må ikke direkte henvende seg til misjonsvennene med anmodning om bidrag til bestemte formål som ikke er tatt med på de oppførte årsbudsjett som er vedtatt av årsmøtet og godkjent av misjonens landsstyre. Misjonærer som ønsker å henvende seg til ledelsen i heimlandet om saker som vedrører feltet eller sine stasjoner, reparasjoner av hus, nybygging e.l., må først legge slike saker fram for misjonsmarkens årskonferanser eller tilsynsmannen og oppnå tillatelse til en slik direkte henvendelse.

Misjonærene har rett til sommerferie. Etter et bestemt antall år på misjonsmarken har de rett til heimreise. Arbeidsperiodens lengde fastsettes av misjonsmarkens årskonferanse og godkjennes av landsstyret. Sykepermisjon eller annen nødvendig permisjon av lengere varighet, kan gis av landsstyret etter tilråding av tilsynsmannen på misjonsmarken. Oppstår det stridigheter eller tvist mellom misjonærene, må det ikke søkes rettslig avgjørelse. Saken må legges fram for årsmøtet. Dersom en ikke kan oppnå forlik på denne måte, legges saken fram for landsstyret. Landsstyrets avgjørelse skal være bindende for begge parter.

Samarbeide:

For det samarbeid som er innledet med andre selskaper gjelder spesielle avtaler.